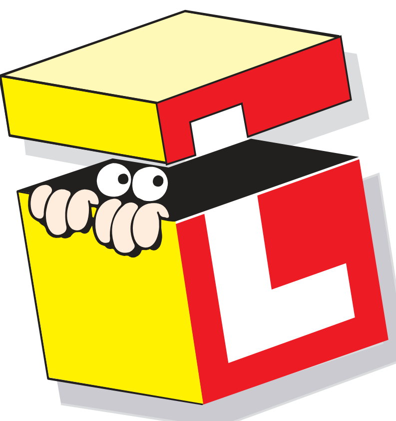

LeMan SEÇİM

Sayı: 2018/01 10 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.: 13 TL.

DEMİRTAŞ LeMan TV'de!..

Ketıl üzerinden özel söyleşi

#KadıköydeİşkenceVar

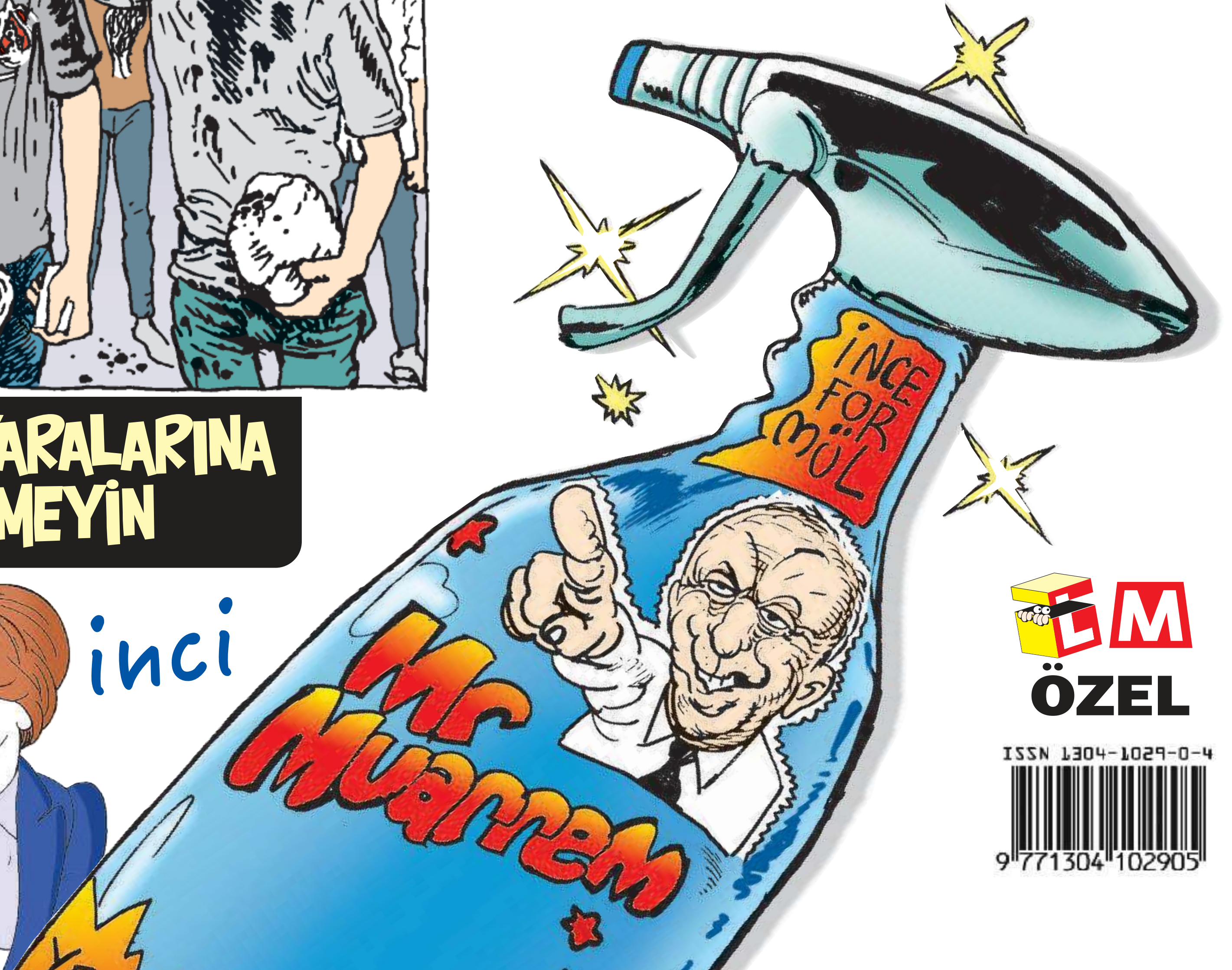

BU ÇOCUKLARIN YARALARINA BAKMADAN OY VERMEYİN

inci

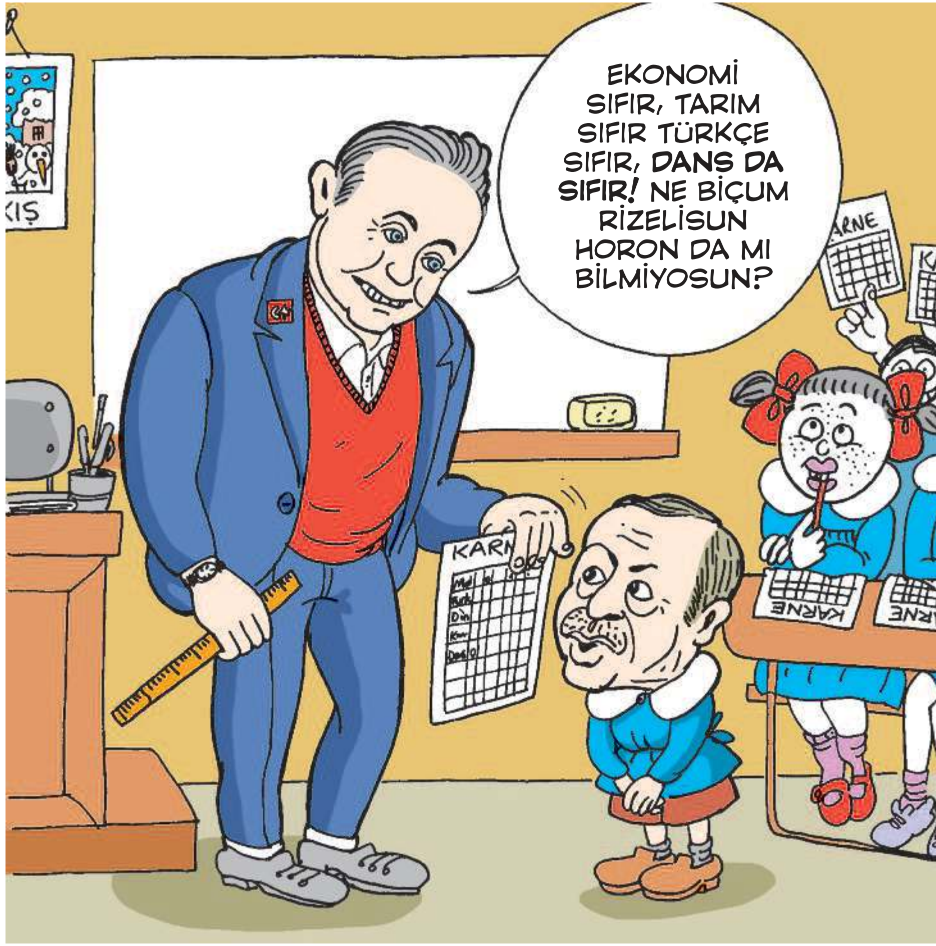

LM ÖZEL

ISSN 1304-1029-0-4

Muharrem İnce, Cumhurbaşkanı Erdoğan'a karne notu verdi. "Ekonomi sıfır, tarım sıfır.ama 10 aldığı dersler de var: Mesela kandırılma 10."

AKP bu seçimde de yaz sıcağında kömür dağıttı.

Muharrem İnce'nin Kadıköy gece yürüyüşü inanılmaz coşkulu ve kalabalık geçti.

Ahmet Maranki: "25 Haziran'da istediğimiz sonuca ulaşmamış olursak, Belgrad Ormanı'na gömdüğümüz talim şeylerimizi alıp sokağa çıkarız" dedi.

Eski Erdoğan

Yeni Erdoğan

AKP'nin en bombastik seçim vaadi: "Dev millet kıraathaneleri yapacağız, kek dağıtacağız."

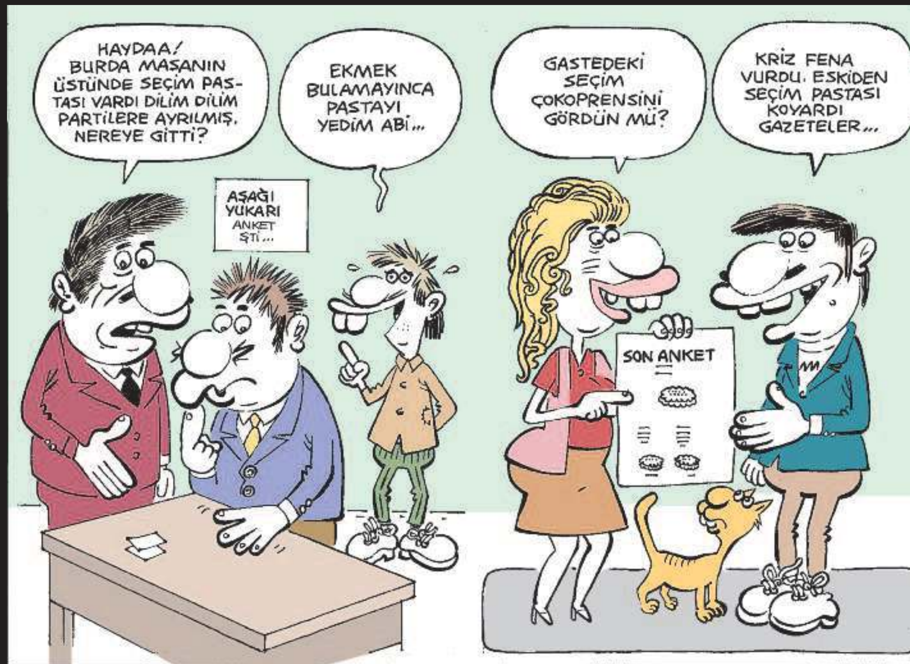
CHP Seçim Beyannamesi açıklandı. "Darbe kurumu YÖK'ü kaldıracağız." "Passolig kaldırılacak", "Barış Akademisyenleri en kısa sürede üniversitedeki görevlerine geri dönecek.", "Beton ekonomisinden, üretim ekonomisine." "Nevruz resmi tatil.", "OHAL kalkacak."

Behiç Pek

ÖZEL RÖPORTAJ

24 HAZİRAN SEÇİMLERİNİN EN İDDİALI PARTİSİ CÖMERT PARTİ'NİN BAŞKAN ADAYI FEHAMET GÖZÜTOK İLE HEDEFLERİ HAKKINDA KONUŞTUK.

Sayın başkanım, seçimler yaklaşıyor. Halkımıza neler vadediyorsunuz?

- Çok büyük projelerimiz var Hilmiciğim. Öyle büyük projeler ki yanımda getiremedim bak. Arabaya sığmadı şeyleri bile…

- Ayrıntılara girebilir misiniz biraz?

- Her şeyi yapacağız Hilmiciğim, her şeyi. Yapılmamış hiçbir şey kalmayacak. Ne lazımsa. Sağlıksa sağlık, sporsa spor, eğitimse eğitim.

- Eğitimden başlayalım mesela.

- En güzelini vereceğiz Hilmiciğim. Öncelikle okullarımızı çocuklarımız için cazip hale getireceğiz. Ne yapacğız biliyor musun? Beton okulları unut. Tamamen yıkacağız. Yerine şeker, un, tereyağı, su ve krema kullanarak tamamen şekerleme, kek ve pastadan meydana gelen okullar yapacağız. Hansel ve Gratel'I bilirsin Hilmiciğim. Çatı komple pasta, duvarlar hep kek, aralarına marşmalov sürülmüş, kapılar pencereler renkli şeker, bonbon ve şokola. Fıstık ezmesi de kullanılabilir.

- Rüya gibi bir proje.

- Bitmedi. "Milyon ton Limon" projemiz var Hilmiciğim. Dev kamyonlarla dağlardan taşıyacağımız milyon ton limonu tamamen el sıkması olarak baraj göllerimize sıkacağız. Elbette çok da bal gibi olmayacak kadar toz şeker de ekleyeceğiz. Böylece ne olacak? Şehir şebeke sularımız tamamen limonataya dönüşecek. Musluklardan ne yapacağız? Bardak bardak limonata içeceğiz. Tabiki çamaşır makinamızın su besleme borusunu çıkarmamız gerekiyor. Limonata, çamaşırlara bir şey yapar mı bilmiyorum. Arkadaşlarımız araştırıyor.

- Sağlık alanında neler yapacaksınız başkanım?

- Biz geldiğimiz gün, ülkede sağlık sorunu olan tek kişi kalmayacak. Mesela bel ağrınız mı var? Bakınız, 25 Haziran sabahı kalktığınızda mutlaka belinizi yoklayınız. Ağrılarınızın geçtiğini göreceksiniz. Göreceksiniz derken, özel gözlükler dağıtacağız zaten. Artık röntgen çektirmeniz gerekmeyecek. Belinizi arkadan gösteren dikiz aynalı gibi gözlüklerle ağrılarınızı net bir şekilde izleyebileceksiniz. Tabi ağrılarınız olmadığı için buna belki de gerek kalmayacak. Kol ve bacaklardaki eklem ağrıları, baş ve diş ağrıları, grip, faranjit. Hepsi bitecek gidecek Hilmiciğim. 26 haziran'da bütün hastaneleri kapatacağız. Bütün hemşireleri sekiz yıllık, on yıllık ücretli izinlere salacağız. 25 Haziran'da ağrılarınız hâlâ geçmediyse anlayın ki bizi seçmemişsiniz.

- Ücretli izin dediniz de, ekonomi en önemli şey.

- Her taraf tamamen dolar olacak, euro olacak Hilmiciğim. Hani nasıl sonbaharda her yer sarı yapraklarla kaplanır, aynen yollar, arabaların üstleri, ön camları hep dolarla avroyla kaplanacak. Sileceklerin arasına girecek mesela. Kar gibi. Öyle bakıyorsun değil mi, başkan bunu nasıl yapacak diye. Basit. Yatırımları teşvik edeceğiz. Asgari ücret en az on bin dolar olacak. Bütün maaşları kapı kapı dolaşıp elden dağıtacağım. Ayda seksen kuruş dağıtma parası keseceğim yalnız. Veremeyenden dört ayda yirmişer kuruş alacağım. Her eve bir keçi vereceğim. Her eve et, her eve süt girecek. Ama bir farkla. Et litreyle, süt metreyle. Süt kıyması dahil.

- Sürpriz projelerden bahseder misiniz?

- Hilmiciğim, Türkiye'de ne yok?

- Pek çok şey yoktur herhalde.

- Yanardağ yok. Sen hiç duydun mu Türkiye'de yanardağ faaliyete geçti diye? Karnıyarık sistemiyle yanardağ açtıracağız. Daha doğrusu kuru dağı açıp içine kıvamlı bir yanar yerleştireceğiz. Yaz geceleri ışıl ışıl püskürecek. Pek çok gemi kazası bu sayede önlenecek. Arkadaşlarımız, yanardağda kayak yapılabilir mi onu araştırıyorlar. Bunu külsüz tozsuz yapacağız. Kadınlar rahat edecek. Fakat çok daha büyük bir projemiz var. şeyi duydun mu sen Hilmiciğim? Duymuşsundur. Tarihi binaları pasta gibi kesip kızaklarla başka yere kaydırıyorlar. Aynı teknikle biz Türkiye'yi komple alıp bu dertli coğrafyadan, çok güzel çok yaşanır bir bölgeye taşıyacağız. Atıyorum, Dominik civarına olabilir. Survivor'a yakın. Istanbul ödülü mü kazandın, tak, atla gel istanbul'a. En çok yirmi dakkanı alır.

Behiç Pek

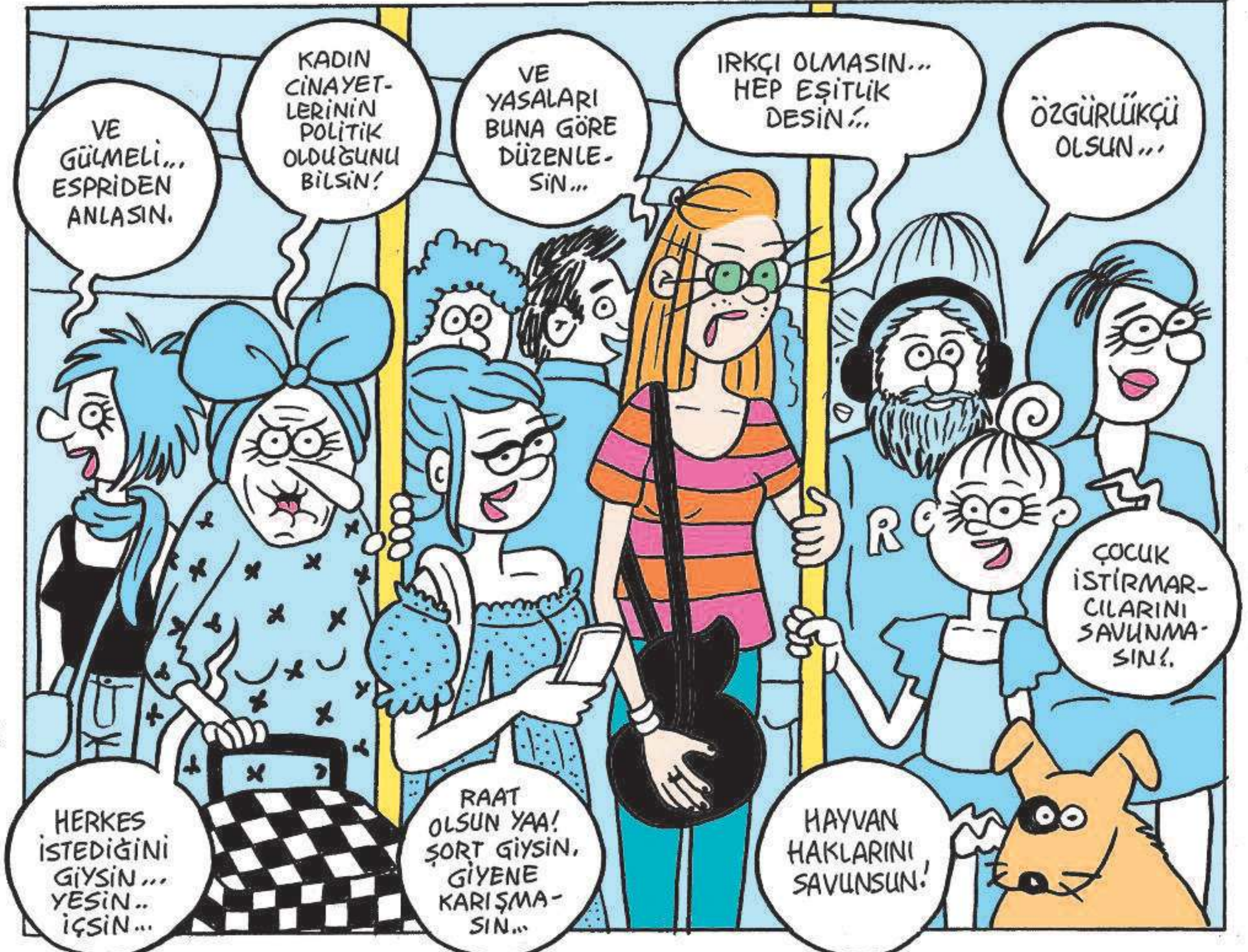

İPEKİN SEÇİMİ

ipek özsüslü

Arka sokaklara gelemeyen adaletin sesidir RAP

HACER FOGGO

CHP 2. Bölge İstanbul Milletvekili Adayı

Rap müziği yapan Ezhel'in tutuklandığını duyduğumda Sulukuleli çocukların yıkıma karşı direndiği gün geldi aklıma. Sulukule yıkılmasın diye mücadele ettiğimiz o yıllarda çocukların yıkımla ilgili travmalarını biraz azaltmak için bulduğumuz yarı yıkık evlerde sosyal etkinlikler düzenliyorduk.

23 Ocak 2009 tarihinde çocuk çalışmalarını sürdürdüğümüz iki katlı tarihi binayı yıkmak için ekipler gelmişti. Yaşları 4 ile 12 yaş arasında ki çocuklar Sulukule'nin en büyük direnişini o gün gerçekleştirdiler. Kapılarını kilitledikleri iki katlı tarihi binanın penceresinden sarkıp darbuka çalarak "Canım Sulukule" şarkısını söylüyorlar bir yandan da gelen yıkım ekibine küfürler savuruyorlardı. "Burası Sulukule, burda yıkım yok!', 'Sulukule bizimdir, bizim kalacak!', 'Sulukule buraya, yumruk havaya! s..tir gidin" sözleriyle doğdukları, büyüdükleri mahalleyi teslim etmemek için direniyorlardı.

Bu çocuklar için o dönemin kentsel yenileme yasası olan 5366 rakamının hiç bir anlamı yoktu. Şimdi bir tek anlamı kaldı onların zihinlerinde kendilerini iyi hissetikleri bir yeri sonsuza kadar yok eden bir yasa. Nitekim çocukların Sulukule direnişi sonunda buldozer çekilmiş ve ertesi gün çocuklar uykularındayken yeniden gelip çocuk atölyesini yerle bir etmişlerdi. Sabah uyanıp enkazı gören o çocuklar büyüdü, içlerinde cezaevine girenler de, hayata tutunanlar da oldu ve Rap müziği yapan Tahribad-ı İsyan da Sulukule'den, bu evlerde ki çalışmalardan çıktı "Suç mu" şarkılarında anlatmışlar :

"Niçin mi Rap? Çünkü ruhani bi yatırım o!
Bu lanetlenmiş yerde gençliğimiz mazot gibi yakılıyo
Bana gülüp "Tahribat-ı İsyan nedir?" deyip yakınıyon lan. Bu mahallede evlerden çok hayallerimiz yıkılıyo"

Halep'ten, Münbiç'ten annelerinin kucağında sınıra yürürken ayaklarında yaralar oluşan, arkadaşlarının ölümlerine tanık olan, babalarını kaybeden, uçak seslerinden korkan çocuklardan biri olan 11 yaşında ki Muhammed'le çalışma yaptığımız bir atölye de sohbet ederken "Bana internetinden bir şarkı açar mısın" dedi adını sorup açtım şarkıyı. "Adana merkez patlıyor herkes." Birden bire Muhammed'in yüzü değişti çok iyi Türkçe konuşamadığı halde şarkıyı ezbere söylüyordu. Şarkı şu sözlerle başlıyordu :

" Mesele çakal olmak değil yiğen asıl mesele çakallarla dans edebilmekte. Adana merkez patlıyor herkes"

Bir ay önce Alemdağ'da çadırda yaşayan Zehra'nın oğlu ile telefonda konuşmuştum. Murat 17 yaşında kağıt toplayarak ailenin geçimine yardım ediyordu. Zehra'yı on yılı aşkındır tanırım onun hayatı çocuklarıyla birlikte sürekli yer değiştirerek barakalarda, çadırlarda geçti. Çocukların kulaklarını fareler yemesin diye geceler boyunca uyumadığını bilirim. Murat'da rap müziğini çok severdi. Murat geçen ay tutuklandı. Rap müziği dinlemekten değil tabi ki. Heijan feat Muti'nin söylediği Murat'ın dinlediği "Yansın Geceler" şarkısının içindedir belki tutuklanma sebebi:

"Havalı arabalar, yatlar, yazlıklar
Modayı takip edip manken gibi kasılanlar
Garsona bahşiş "üstü kalsın"lar
Hep samimiyetsiz saçma sapan tavırlar
Bu nasıl bir dava? Her şey para!
Ama yaramıyo' garibana yok öyle dünya"

Murat'ın annesi bazen yol parası bulamadığı için cezaevine oğlunu görmeye yürüyürek gidiyor. Minübüsle yirmi dakika da gideceği yolu üç saatte gidiyor. Annesi Zehra Rap müziği dinlemiyor hurdaya çıkarken yanında götürdüğü 5 yaşında ki oğlu Ömür dinliyor. O kağıt toplarken yanında oyalansın diye parası olduğu zaman "internet yüklettiği" telefonunda Ömür'ün şarkısını açıyor "Aç sesi aç aç kaldır elleri kır kilitleri"

Geçen hafta ziyaret ettiğim Sancaktepe Şile yolunda bir tepede kontenyerlar da yaşayan ailelere belediyeden tebligat gelmiş. Sokağa girdiğimde patlayan kanalizasyon borusundan dışarıya sızan sularda oynuyordu çocuklar. Kanalizasyon sularının sokağa akmasını engellemeyi akıl edemeyen belediyenin "en geç 15 iş günü içerisinde (kontenyerların) kaldırılmasını aksi takdirde hakkınızda yasal işlem yapılacağı hususunu" diye yazan tebligatının gidecek yerleri ve kaybedecek hiç bir şeyi olmayan çocuklar için de bir anlamı yoktur.

Bu kontenyerlerda yaşayan çocuklardan dokuz yaşındaki bir kız çocuğuna neden okula gitmediğini sorduğumda " birinci sınıfta gittim hiç arkadaşım olmadı onun için istemedim" demesidir aslında Rap müziği.

İçinde ne olduğu bilinmeyen kuyudan içtikleri sudur, o suyun rengidir, çocukların ağzında şarkı olan. Evlerinden, ülkelerinden çıkarılanların, 18 yaşında ki garson Alihan'ın demiryoluna yatıp intihar etmeden önce facebookuna "Garson bey menüde ne var -Hayat var efendim -al senin olsun bu hayat, ben yokum" diye bıraktığı notun sesidir, tekstil atölyesinde seri üretimde, giydiğimiz kotları, ciğerleriyle beraber beyazlatan gençlerin sesidir. Rantı yüksek "acil kamulaştırma" yapılacak bir arazi kadar değeri olmayanların sesidir Rap.

Arka sokaklara gelemeyen adaletin sesidir Rap.

Ezhel ne demiş "Yok Çare" şarkısında:

"Yok Çare Yaşadığım delirmişlik.. Tek sebebi belirsizlik.. Çocuklukta güzel dünya, şimdi bana gelir pislik.. Her gün ekmek kavgasında değirmenle mücadele.. Halin yoksa bile , güçlü değilsende güç al gene , müzikten."

SEÇİMMANYA

YAZAN-ÇİZEN: CİHAN TERLAN
cihanterlan@gmail.com

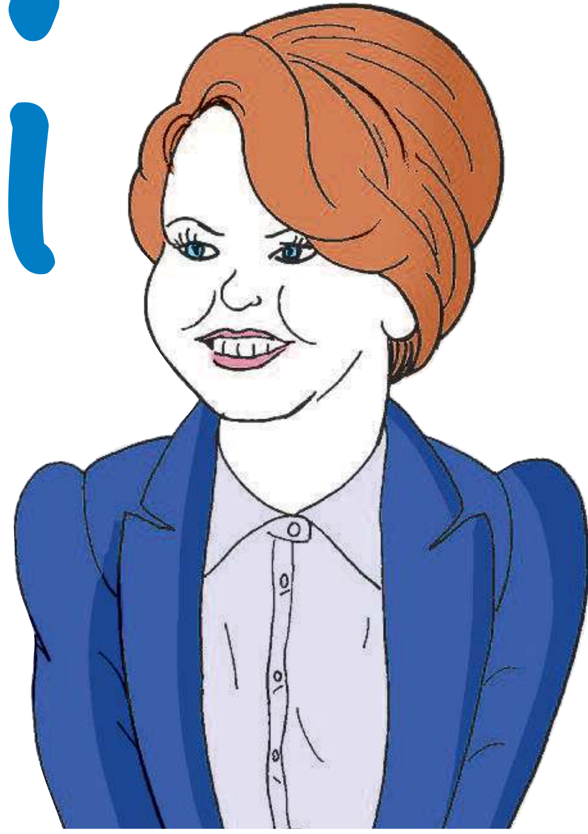

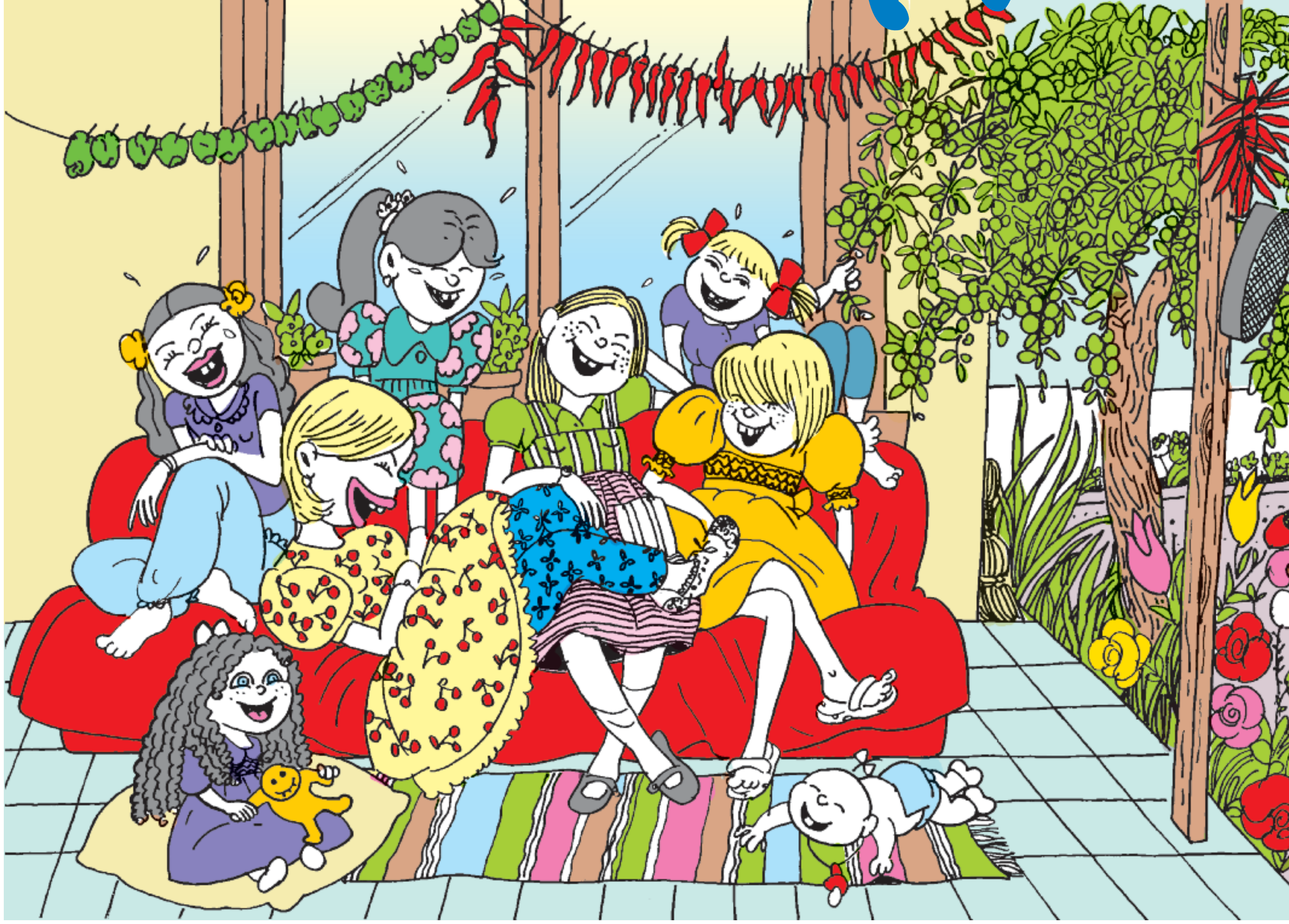
BİTTİ

Kız Hikayeleri
Ramize Erer

inci

Bu ay size kuzenim İnci'yi tanıtmak istiyorum. Dayımın 7 kızından ikincisi. Aslında yengemin demeliyim. Kocasına erkek çocuk doğurmak içinsürekli hamile ya da yatakta lohusa olarak hatırladığım, bu kadar doğumdan sonra çok erken yaşta yıpranan güzel yengemin. Çünkü süslü dayım, ipek fularlarını takıp dışarı gezmelere giderken, o çocukları tek başına büyüttü. Üstelik bütün evin yükünü omuzlayarak, çalışarak.

Her yaz tatilinde ninemin yanına, doğduğum bu küçük kasabaya postalanırken en çok dayımın kızlarını göreceğim için heyecanlanırdım. Bebek kokusu sinmiş bu evde büyük bir neşe vardı, o zamanlar adını koyamadığım, şimdi düşününce kaynağını bulduğum; **kız neşesi...**

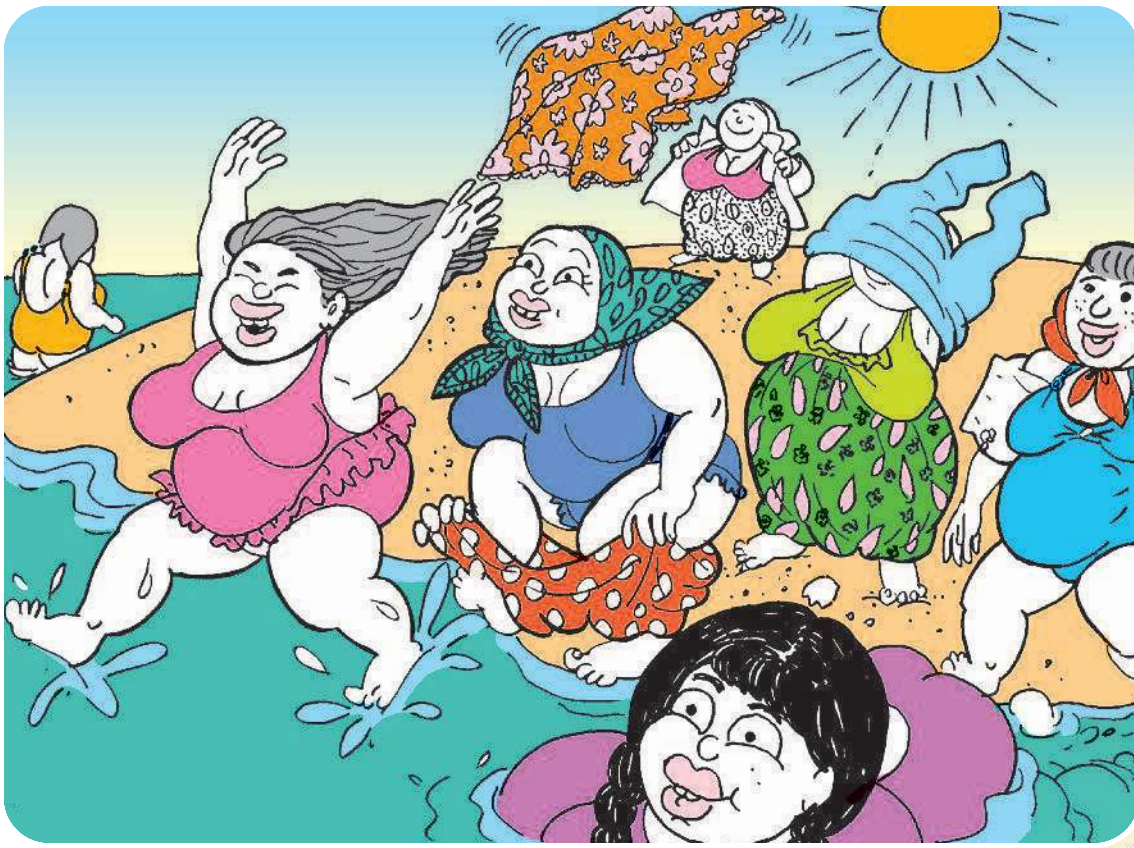
Evlerinin önünde, terasta bütün gün oturur nedensizce gülerdik. Bazen o kadar çok gülerdik ki sonunda neye güldüğümüzü unuturduk. Dayımın erkek çocuk sahibi olamaması kızlarına yaramıştı. Bir babanın oğullarına vereceği özgürlükleri o kızlarına vermişti. Baba baskısı ya da erkek baskısı görmeyen kızları korkusuzdu, girişkendi, alaycıydı.. Hepsi okudu. Kendi ayakları üstünde durabilen meslek sahibi güçlü kadınlar oldular.

Ama dayımın en büyük gururu İnci olmuştu. O politika ile ilgileniyordu ve babasının deneyip de başaramadığı şeyi başarmış, bütün erkek adayları geride bırakıp kasabaya (Kavaklı) belediye başkanı seçilmişti.

Başkanlığı döneminde kasaba için çok çalıştı. Gençlik kampı kurdu, dünyanın her yerinden gençler geldi çalıştı. Bilgisayarlı harika bir kütüphane kurdu. Çocuklar okul çıkışı gelip ders çalışabildiler.

Ama beni en çok etkileyen köylü kadınları otobüslere bindirip Ankara'da Anıtkabir'e, Kapadokya'da peri bacalarına, Konya'da Mevlana gösterilerine ve Bodrum'da deniz tatiline götürmesi olmuştu.

Telefonda sordum, o da Bodrum tatilini sizin için anlattı. "50 köylü kadın katıldı Bodrum seyahatine. Hayatlarında ilk defa deniz tatili yapacaklardı. Çok heyecanlıydılar."

Yol boyunca şarkılar, türküler söyleyerek eğlendiler. Hazırladıkları yollukları hep beraber yedik. Bodrum'da otelimize yerleştikten sonra, denize indik. İçlerinde daha önce denize giren yoktu. Çok mutluydular. Hemen alvarları çıkartıp mayolarını giydiler, eşarplarını attılar.

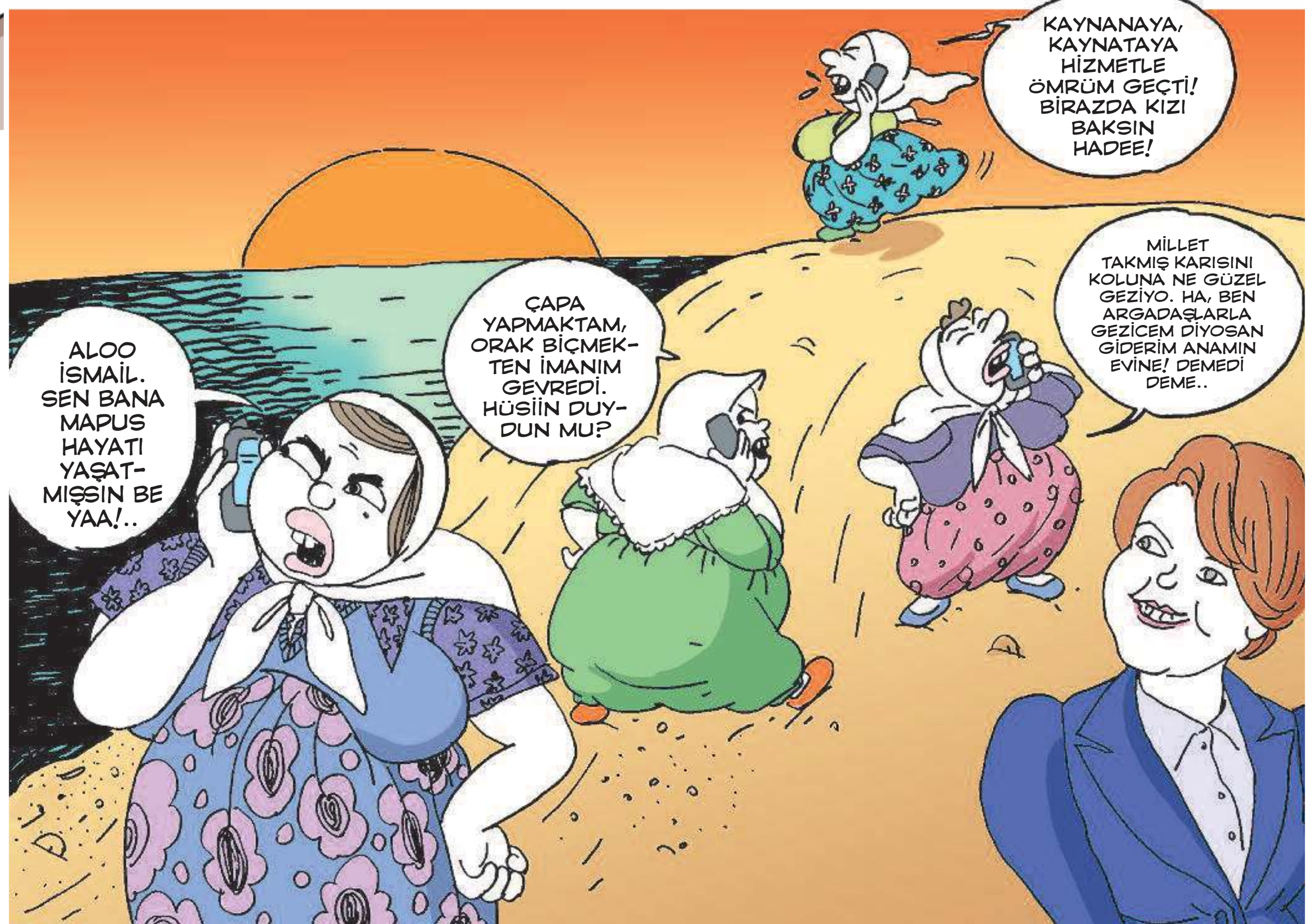

3 gün boyunca denizden hiç çıkmadılar, güneşin keyfini çıkardılar.

Akşamları Bodrum'u gezdik. Otelde kalmayı çok sevdiler. Hatta bayıldılar. Hizmet edilmek ne güzelmiş dediler.

Son akşam hüzünlendiler biraz. Hepsi kocalarını arayıp sitem ettiler.

İnci 10 yıl boyunca bu görevi sürdürdü. Şimdi Kırklareli'nin 3. sıradan CHP milletvekili adayı. Eğer seçilirse Kırklareli'den ilk kadın milletvekili çıkmış olacak. Hadi İnci.

BAYAN YANI'ndan alınmıştır...

OY HIRSIZLARI VE TÜRKİYE'Lİ UZAYLI

Metin Fidan

Uzun zaman nasıl sakladım bilmiyorum. Hep anlatmayı istedim! Ama kendime engel oldum, uygun zamanı bekledim. Artık vakti geldi, eşe-dosta açıklıyorum: Benim, Yeyb isminde, uzaydan gelen bir arkadaşım var. Yaklaşık dörtbuçuk yıldır benimle yaşıyor! Birbirimizden çok hoşlandık, o da uzaya, yani gezegenine geri dönmek istemedi.

Ülkemizdeki seçimlerin yaklaştığı şu günlerde canı biraz sıkkın. Daha doğru kafası karışık. Geri dönmeyi istediğinden şüpheleniyor ve üzülüyorum. Önce, evimizin önünden geçen seçim minibüsleri onu korkuttu. Sese duyarlı bir uzaylı. Bulundukları gezegende ses yokmuş! Farklı bir titreşim metodu ile iletişim kuruyorlar. Benim konuşmalarımı görsel verilere çeviren bir emulatör taşıyor göbeğinin altında. Bu emulator, geçen gün penceremizin dibinden geçerken "Türkiyaaah! Milleaath!" şeklinde iki bin beşyüz vatlık haykırışlar çıkartan bir seçim hoparlörünün ardından bozuldu. Yeyb, mutfaktaki salata kaşığı ile bir saat akrebini kullanarak, organik aygıtını onardı.

Yeyb, hayvanlarla evlilik yapılan ve bitkilerin öğretmen olduğu çok farklı bir gezegenden geldiği için, seçim süreciyle ilgili garip sorular soruyor bana. Aslında kendisine şu dört yıl içinde, insan uygarlığının, özellikle coğrafyamızdaki kendi medeniyetimizin temel tuhaflıklarını, dilim döndüğünce izah etmiştim.

Yeyb, mesela: "Hükûmet, nedir?" diye sormuştu. "Devletin başına nöbetleşe geçen, oylamayla bu görev için seçilen yöneticiler grubu" demiştim.

Daha önce de: "Devlet nedir?" diye sormuştu. Ben de cevaplamıştım: "Sınırları bulunan bir toprak parçasının üzerinde yaşayan geniş bir insan topluğunun yönetilme biçimi, ve bu yönetime ait tüm kuruluşlar."

Ardından, "Oy, nedir?" diye sormuştu. Kısaca yanıtlamıştım: "Devleti, kimin yönetmesini, yani kimin bir hükümet kurmasını istiyorsan, vatandaş olarak o kişilere verdiğin, bir kişilik, yani bir puanlık destek."

"Kaç puan alan kazanıyor?" demişti. "Yüzde ellibiri kapan istediğini yapıyor," demiştim.

Yeyb sonra: "Minibüs, ne gibi demek? Nüfus kağıdı kim?" diye sordu!

Soru cevap olayımız belli bir yere kadar gidiyordu ama fazlasına kafası basmıyordu Yeyb'in. Çünkü işin içine insanların saçmalıkları, dengesizlikleri giriyordu. O anlarda yoruluyor ve gezegenini özlüyordu belki.

Son seçimin ve yine etrafta avaz avaz bağıran otobüslerin dolaşmasının ardından, televizyonda da başka bir saçmalık yaşadık: Spiker o akşam, oyların çalındığını söyledi!

Yeyb hemen: "Çalmak ne demekti, unuttum?" dedi.

"Çalmak, yani başkasına ait birşeyi o kişi görmeden, veya görse de zorla alarak, kendi faydan için kullanmak."

"Fayda, ne demek?" dedi Yeyb.

"Bi sus ne olur!" dedim, azarladım koca uzaylıyı. Sonra buna çok üzülecektim. Ama o anda dikkatim spikerdeydi! Kadın, sadece seçimi kaybeden partilerin değil, kazanan partinin oylarının da, yani seçimin tüm oylarının çalındığını söylüyordu!

Şaka mıydı bu? Gerçi burası Türkiye idi, herşey olabilirdi. Bunu sesli söylemiştim.

Yeyb, "Burası Türkiye herşey olabilir, ne demek?" diye sordu.

Onu azarladığım için üzgündüm. Artık sıkılsam da, nazikçe yanıt verdim:

"Burası Türkiye demek, buranın kendine ait tuhaf ve rahatsız edici özellikleri olması demek. Bunları bilerek bu coğrafyada yaşıyoruz. Kabullenmiyoruz ama değiştirmek için de elimizden de fazla birşey gelmi.." Tam bu sırada spiker, canlı yayınla bir muhabire bağlandı! Yeyb'i bırakıp, ekrana kafamı çevirdim.

Spiker: "Sabri, şu an Atlantik okyanusundasın!" diye telaşla lafa girdi, "Neler oluyor orada, bize anlatır mısın! Cumhurbaşkanlığı seçimi oylarını kim çalmış! Niye çalmışlar!?"

Sabri, "Evet, şu an Atlantik okyanusundayım," diye, burnundan sümükler damlayarak açıklamasına başladı. Sırtında tüylü bir kaban, kafasında kocaman bir bere vardı. Bulunduğu yer, etrafından sular fışkıran bir geminin güvertesiydi. Yeyb, "Güverte ne demek?" diyerek yine canımı sıktı. Hayır, düşüncelerimi okuyarak da soru sorabiliyor herif! Hiç cevap vermedim.

Sabri, "Birazdan oy hırsızları ile görüşeceğim!" deyip, burnunu çekti. "Şu anda içeride, oyları sayıyorlar."

Ben de, spiker kadın da şaşırdık. "Niye sayıyorlar ki?" diye sordu kadın.

"Ee o kadar uğraşarak çaldılar bu oyları," dedi muhabir, "Doğru sayıda araklamışlar mı bakalım, onu sayıyolar herhalde."

"Peki, sana başka birşey söylemediler mi hiç Sabri!? Niçin böyle birşey yapmışlar!? Niçin Atlantik okyanusundasın!? Niçin burnun akıyor!?"

Yeyb: "Niçin, ne demektir?" diye sordu dizime dokunarak. Allahım! İki saçma soru ateşinin arasında kalmıştım, delirecektim. Birisinin bir an önce mantıklı bir açıklama yapmasını bekliyordum.

"Yurt dışlarına da beyaz peynirin içinde çıkardık. Peynir kalıplarını yardık, içlerine oyları koyduk."

Sabri'nin yanına, pilot ceketli, çöpçü pantolonlu ve hemşire şapkalı garip bir adam yanaştı. Sabri'nin mikrofonunu alarak denize attı. Sploşş! diye bir ses duyuldu, ekran karıncalandı ve canlı yayın görüntüsü gittii. Spiker kadın, "Sabrii! Sabri!" diye sesleniyordu. Birkaç dakika sonra tekrar muhabire bağlandılar. Muhabirin mikrofonunu denize fırlatan korsanın, yani oy hırsızının eli, bu kez dostça Sabri'nin omuzundaydı. Sabri'nin ağzına kocaman bir kızarmış tavuk parçasını sokuyordu. Hırsızlar ve çekim ekibi, okyanusun dalgalarıyla sallanan geniş bir kamarada, bir sofranın etrafındaydılar. Sabri, ağzındaki kocaman lokmayı yutmaya çalışarak:

"Didemf, buradaf, herşey yolundaf!" dedi, "Uluslararası hırsız şebekesinin şefi, az önce bana Türkiye'deki oyları neden çaldıklarını anlattı. Çok iyi bir insan kendisi. Mikrofonumu denize atan hırsız da iyi birisi aslında! Sadece bir an sinirlenmiş. Kameralara şov yapmak istemiş..."

"Şov, ne demek?" diye sordu, Yeyb.

"Off, bi dur Allaşkına!" dedim Yeyb'e. Televizyonun yanına yaklaştım:

Oy hırsızlarının şefi, kel kafalı, kısa boylu, bıyıksız, çok yakışıklı bir adamdı. Garip bir aksanla ve bilmediğimiz bir dilde konuşuyordu. Azerbeycan'lı bir denizci, onun konuştuklarını Portekizli bir denizciye, o da bir Türk denizciye aktardı. Bu karışık çevirinin ardından yanlış da anlıyor olabilirdik ama televizyondan duyduklarımız şunlardı:

"Türkiyadan çaldığımız oyları, Amerigaya, Hingiltereye ve Ruşyaya satacağız! Bir oyu, yarım dolara veya bi sterline satıyos. Onların da milyonlarca oya ihtiyacı var seçimlerde. Çok fazla oy talebi oluyor politikacılardan ve başka çevrelerden! Biz insanlık görevi yapıyoz yani. Satın aldıkları oyları kendi seçimlerinde kullanıyorlar. Yoksa Turump gibi adamlar, Ameriga gibi medeni ülkelerde başka türlü nasıl iktidara gelirler!? Başka ülkelere de çok oy satıyos."

Spiker kadın: "Sabri, şunu sorar mısın şefe," dedi, "Peki nasıl çalmışlar oyları Türk seçimlerinden!? Ve nasıl çıkarmışlar yurtdışına!?"

Yakışıklı hırsız şef, yağları damlayan kocaman bir balığı, çıplak elleriyle parçalayıp ısırarak:

"Bir adamımız var içeride. O çaldı, biz ondan satın aldık," dedi, "Yurt dışlarına da beyaz peynirin içinde çıkardık. Peynir kalıplarını yardık, içlerine oyları koyduk." Sabri, çuvalların birinden, çalınmış oy pusulalarından bir avuç çıkardı, kameraya uzattı ve kokladı: "Evet Didem, gerçekten de keçi peyniri gibi kokuyorlar!.."

"Keçi ne demek?" diye sormasını bekledim Yeyb'in. Canım sıkılmıştı ve şakalaşacağım bir dosta ihtiyacım vardı. Ama Yeyb ortalıkta yoktu! Geç saatlere dek onu aradım. Bakkala bile uğradım, "Yeyb buraya geldi mi!" diye sordum. "Kim!?" dedi İsmayil ağbi.

Yoktu Yeyb. Sürekli azarladığım için bana gücenmiş, gezegenine dönmüş olmalıydı. Eve geldim boynumu bükük. Televizyonda, SS (Siyaset ve Spor) isimli bir tartışma programı vardı:

Tartışmanın yöneticisi, "Şimdi ne olacak?" diye sordu. "Seçimin tüm oyları çalındı.

"Cin" lakaplı eski bir futbolcu: "Çalmak malmak deyip, spora siyaset bulaştırmayalım bence," dedi.

Karşısındaki daha eski bir futbolcu: "Ulan, programın adı siyaset ve spor, nası karıştırmıycaz!" dedi. "Bundan sonrasında önümüze bakacağız. Seçimler tekrarlanacak bence."

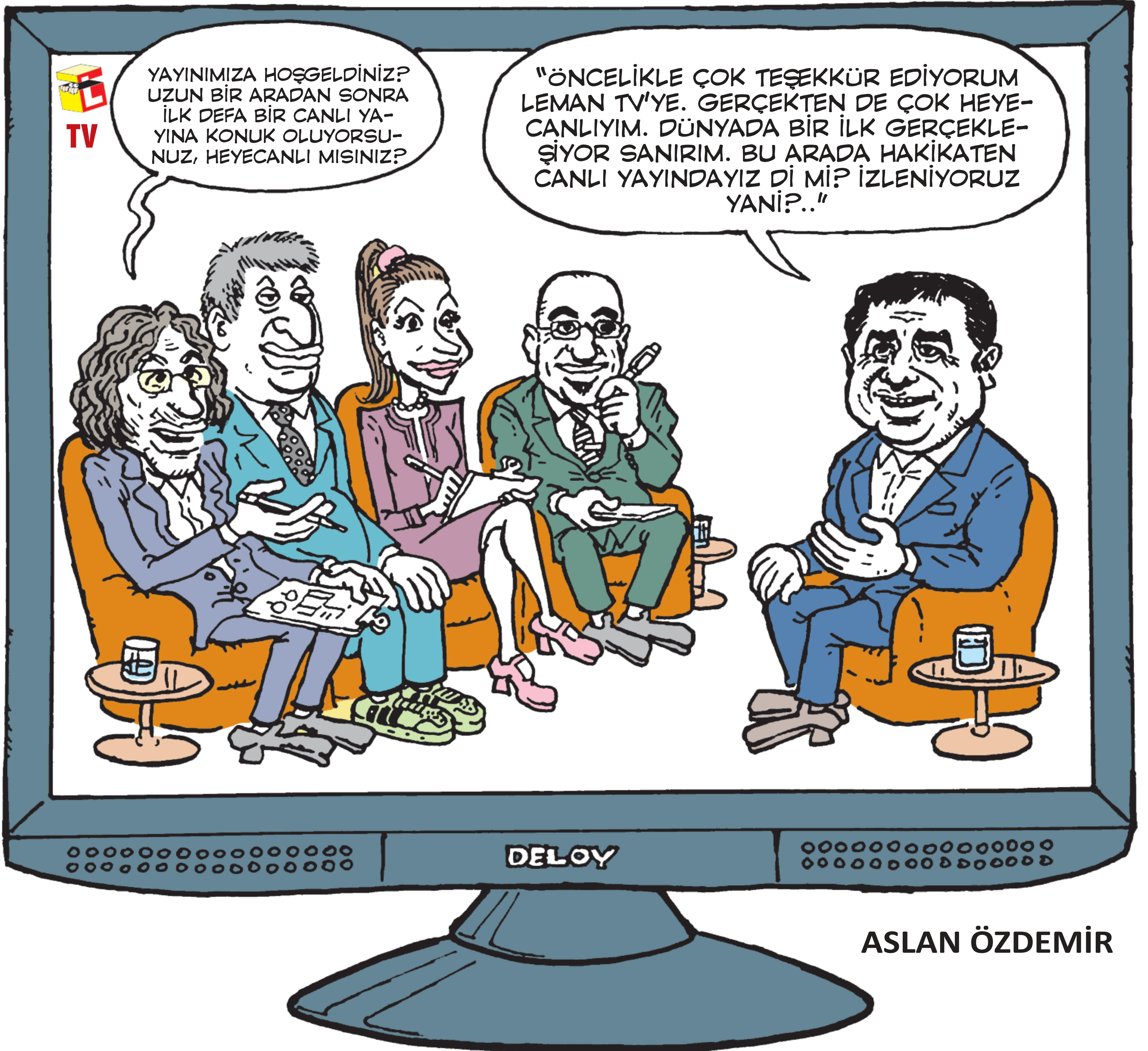
"Otuzuncu dakikadan sonra tekrarlansın ama," dedi, cin, "O dakikaya kadar biz öndeydik çünkü."

Onlar abuk subuk tartışırlarken, ben Yeyb'i düşünüyordum. Çok efendi biriydi. Acaba, şu anda neredeydi?. Mına kodumun uzaylısı! İnsan bi eyvallah demeden çekip gider mi? Sittir git! Ölürsem gezegenime de gelme bi daha.

DEMİRTAŞ İLK DEFA VE SADECE (TRT'den önce) LeMan TV'de!..

Ketıl üzerinden LeMan seçim özel yayına katılan HDP'nin Cumhurbaşkanı adayı Selahattin Demirtaş LeMancıların sorularını yanıtladı.

ASLAN ÖZDEMİR

"Cumhurbaşkanı maaşıyla

HDP'nin Cumhurbaşkanı adayı Selahattin Demirtaş tutukulu bulunduğu Edirne Cezaevi'nden avukatları aracılığıyla Leman'ın sorularını yanıtladı. Ve gerçekten bizi olağanüstü mizah duygusuyla bir kez daha şaşırttı.

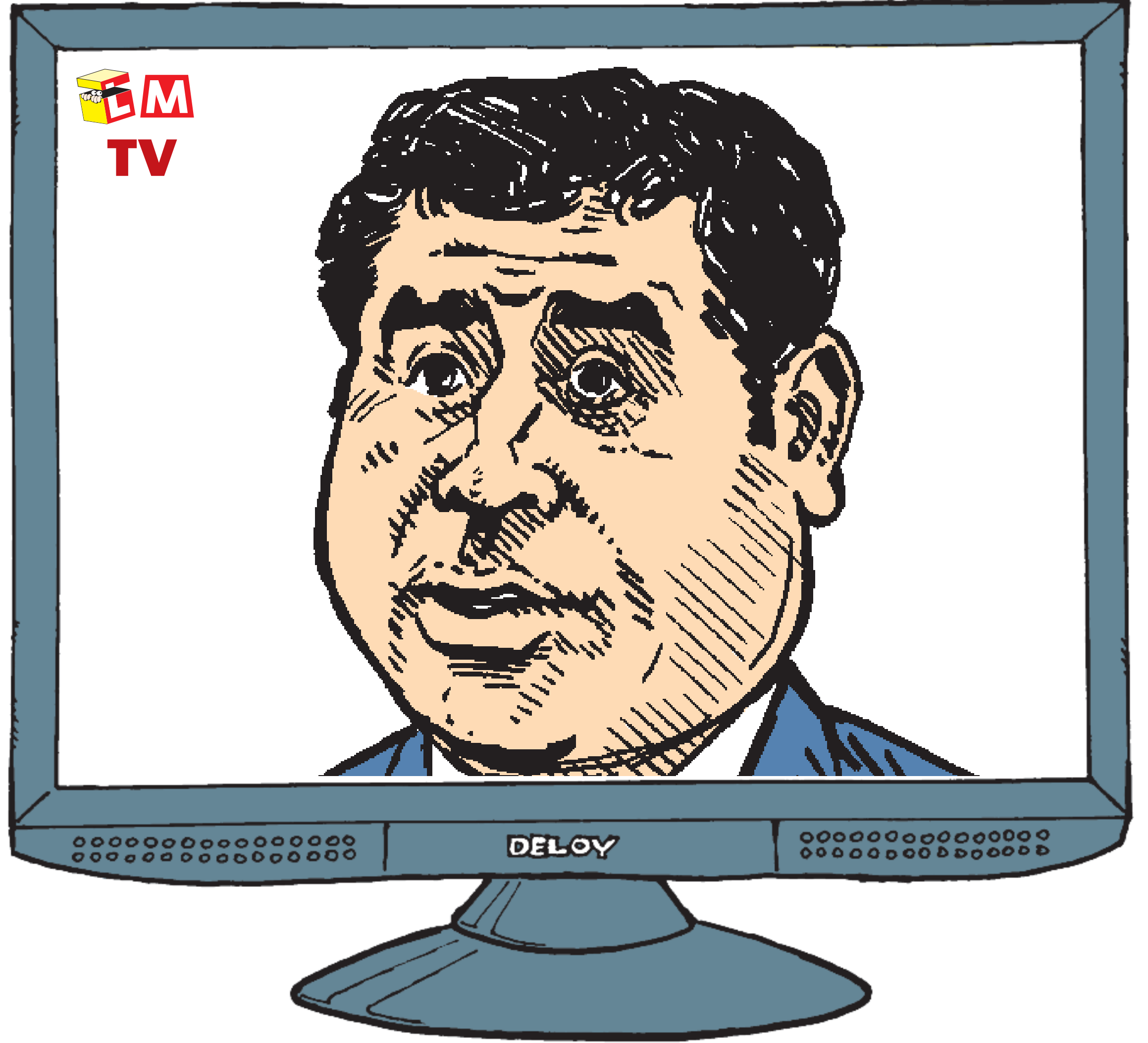
Selahattin Bey, başkanlık için adaylığınızı açıkladıktan sonra ilk defa bir canlı yayına katılıyorsunuz. Heyecanlı mısınız?

Öncelikle çok teşekkür ediyorum LeMan TV'ye. Gerçekten de çok heyecanlıyım. Dünyada bir ilk gerçekleşiyor sanırım. Bu arada hakikaten canlı yayındayız di mi? İzleniyoruz yani? LeMan TV ismini duyunca evvela beni işlettiğinizden şüphelendim ama sonra LeMan gibi ciddi bir müessese yapmaz öyle şey dedim. "Boşuna işkillenme olum" dedim kendi kendime, "Bunlar büyük bir medya kuruluşu sonuçta" dedim. La olum doğru söyleyin, canlı yayındayız di mi?

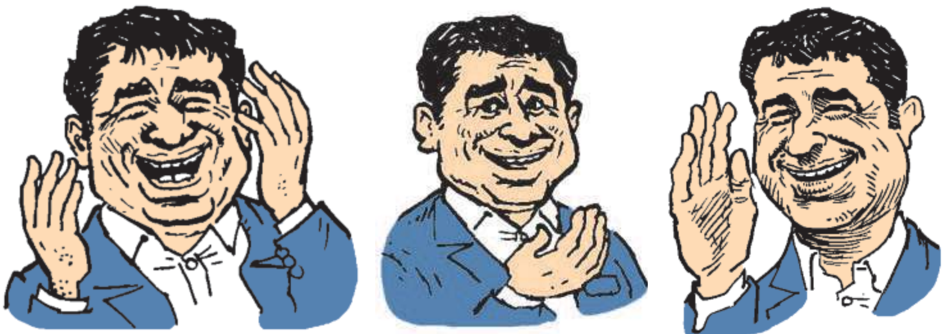
3000 wattlık bi ketılın kaynama derecesi süresi bile 4 dakika 04 saniye sürüyormuş. HDP'nin TRT'de yer alması 3 saniye imiş. Bundan sonra seçmenlere ulaşmak için başka formülleriniz var mı ketıl benzeri?

TRT'nin bize 3 saniye ayırdığını duyunca, biz de şaşırdık. Bu 3 saniyeyi bir kerede ayırmamışlar zaten, 1'er saniye şeklinde 3 ayrı haberde geçmiş HDP. Ama sonra bunlardan birinde, 1 saniyeliğine görünen tabelanın bizim partiye değil; **"H**asan **D**ayı **P**idecisi"ne ait olduğu anlaşılmış. Yani neticede HDP'ye aslında 2 saniye ayrılmış. Fakat rakip partiler sırf bizi yıpratmak için "TRT, HDP'ye 3 saniye" ayırdı iftirasını atıyorlar. Yok öyle bir şey efendim, gerçeği 2 saniyedir. Yurttaşlarımız, bu türden çamur atma şeysine inanmasın lütfen. Kaldı ki biz zaten kendi ketılımızdan yapıyoruz her türlü propagandamızı. Ayrıca saç kurutma makinasından radyo yayını yapma üzerinde çalışıyoruz. İlk denememizde sesimiz biraz yanık çıktı ama AR-GE çalışmalarımız devam ediyor. Olmadı, sadece yanık türküler yayınlarız artık, ne yapalım.

Kusura bakmayın bizden çanak sorular beklemeyin! O yüzden sizden samimi bir cevap bekliyoruz; Cumhurbaşkanı adaylarından biri Saray'da biri hücrede; ikisi de kamusal alan ama biraz eşitsiz gibi gelmiyor mu size?

Bakın efendim! Bu tür kıyaslamalar yaparak beni yıpratamazsınız. Beni bilen bilir, bizim her şeyimiz halkın gözünün önündedir. Yani her şeyimiz değil de, bi çok şeyimiz... Neticede devlet birini Saray'a atmışsa, burada suç benim mi? Devletin yargısı var, margısı var, biz karışamayız. Bugün benim de ismim rüşvet, yolsuzluk gibi şeylerle anılsa, beni de anında tutup Saray'a atarlar. Burada haksızlık varsa da, bağımsız ve tarafsız yargının kararıdır, hepimiz saygı duyacağız. Yeter ki herkes dürüstçe çalışsın, samimi olsun. Devletimiz böyle yapan herkesi hücreye atar, niye atmasın efendim! Beni kıskanacaklarına dürüst olsunlar. Kardeşim, ben çalıştım, alnımın teriyle hak ettim ki buradayım.

HDP seçim standlarına yapılan saldırılar Dövizle yarışıyor adeta. Ha bu arada Ekonomiyi düzeltmek için hangi kaynaklardan faydalanacaksınız?

HDP'ye ya da diğer parti standlarına saldıranlar gerçekten ayıp ediyorlar. Bütün düşüncelerin kendini özgürce ifade etmeleri, örgütlemeleri demokrasinin olmazsa olmazıdır. Ama en azından bize saldıranların faşistler olmadığından eminiz. Sonuçta Hollanda yerine Fransa bayrağını yakıp, çekik gözlüdür diye Koreliyi Japon niyetine dövenlerin hiç sektirmeden bir defada HDP standını bulacağını sanmıyoruz.

Ben ekonominin başına direkt anamı getireceğim. Tek işçi maaşıyla 7 çocuk büyütüp

geçinmek mümkün değil.”

hepsini de üniversite mezunu yapmayı başarmış büyük bir ekonomisttir, (ayrıca piyanisttir) kendisi. O da düzeltemezse bu ekonomiyi, kimse düzeltemez.

Cezaevi barışı düşlemek için iyi bir yer, iktidar bunun tehlikesinin farkında değil mi sizce?

Genelde zorba iktidarlar bunun farkına vardıklarında içerdekiler ve alttakiler onları iktidardan düşürmüş oluyorlar. Öncesinde bunu fark edebilen zorbaya rastlanmadı henüz. Böylesine paradoksal bir durum işte. Olsun ama, kendi düşen ağlamaz.

Ya kusura bakmayın böyle ayak ayak üstüne atıyoruz başkan. Gerçi seçildikten sonra da böyle yayılarak oturmamız sizi bozmaz değil mi? Aslında sorum şu; Zapatistalar ‘Ya Basta-Artık yeter’ diyorlardı sizce Kürtler, Türkler bütün halklar Edi bese/Tamam diyecekler mi bu seçimde?

Ayak ayak üstüne atmanız neyse de, arada burnunuzu karıştırmanız çok dokunuyor bana. Beni hiç ciddiye almıyorsunuz gibi. Azıcık da olsa, kendimi Başkan gibi hissetmek istiyorum, ama kime anlatıyorum ki? Olum ben bi seçileyim, beni o zaman görün. Bu arada “edi bese/tamam” elbette. Şimdi değilse, ne zaman?

Bizi okuyanlar çanak soru sorduğumuzu düşünmesinler ama sormadan da edemeyeceğiz. Çok güzel bağlama çalıyorsunuz ya; Seçildiğinizde halka açık bir alanda bir konser vermeyi düşünüyor musunuz?

Şerefsizim aklıma gelmişti. Seçilmesem de söz yapacağım bunu. Ama seçilsem daha güzel yaparım inanın. Seçilmesem yapmayabilirim de sanki. Sonuçta kimi seçmişseniz, gidin o çalsın.

“HDP’ye ya da diğer parti standlarına saldıranlar gerçekten ayıp ediyorlar. Bütün düşüncelerin kendini özgürce ifade etmeleri, örgütlemeleri demokrasinin olmazsa olmazıdır.”

Bize seçilirseniz asık suratlı bir başkan olmayacağınıza söz verir misiniz? Biz sürekli azar işitmekten sıkıldık da!

Bunun sözünü vermeye gerek var mı? Siz beni ne sanıyorsunuz ya? Haddinizi bilin bi kere, sen kimsin ki benden bunun sözünü istiyorsun? Biz bugün buralara öyle manşetlerle falan gelmedik be! Benim milletimin sözü tektir. Onu da size mi verem yani?

Çokça yazıp çizsek de durumunuza İlişkin mizah yapmakta zorlanıyoruz ama siz bu mizah işini gayet iyi başarıyorsunuz. Çıkınca LeMan da iş teklif etsek? Akşam da LeMan Kültür’de sahne alırsınız, Cumhurbaşkanlığı ile birlikte de olur. Bizim için sakıncası yok. Ne dersiniz?

O sizin teveccühünüz, bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum. Ama iş teklifinize sıcak bakıyorum. LeMan ailesine katılmaktan gerçekten onur duyarım. Yalnız aylık akbil, full sigorta, bi de sodexo kart isterim. Cumhurbaşkanı maaşıyla geçinmek mümkün değil. Düşünün, insanlar teeee “Man Adası”na çalışmaya gidiyorlar. Ben de “LeMan”da çalışır, geçinir giderim. Ben dışardayken eşim Başak’la birlikte birçok defa gizli gizli LeMan Kültür’de yemeğe gittik. Tebdili kıyafet tabii… Bu defa personel olarak açık açık LeMan Kültür’e gelmek keyifli olacak.

Seçildiğinizde sizi de bol bol çizeceğiz. Hakkımızda dava açacak mısınız?

Ne davası ya! Kim davayla uğraşacak. Hepinizi direkt içeri atacağım. Benim dönemimde tek bir karikatüriste dava açıldığını görmeyeceksiniz. Rahat olun.

Siyasete Kadın Eli Gerek Dedik, Dedik De Ne Oldu?..

Prof. Dr. Şengül HABLEMİTOĞLU

27. Dönem Milletvekili Seçimi İyi Parti İzmir 2. Bölge Adayı

Bizim bir Anayasamız var, hatırlar mısınız bilmem, pek kullanmaya yanaşmıyorlar ama, 10. Maddede şöyle bir ifade var; *"kadın ve erkek eşittir ve devlet bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür"* deniyor. Buna karşın nüfusun büyük bir kısmını oluşturan kadınların erkeklere oranla siyasette temsil oranının yetersiz olduğunu her an yaşayarak görüyoruz. Ben de aday olduğumdan beri sahadayım. Ben *"kadın"* dedikçe, bakıyorum önce düzeltip kadın diyen, ardından sadece bir dakika geçince *"bayan"*'a dönen erkeklerin yaptığı siyasette, açıkça söylemek gerekirse, Anayasamızın 10. Maddesi sadece teorik olarak destekleniyor.

Hadi şimdi gelin pratiğe bakalım; öncelikle kadınlar siyasette sadece seçmen olarak görülüyorlar. Yani *"kadınlar bize seçmen olarak oy versinler, ancak o çok övündüğümüz seçilme tarafında kadınları listeye koymayarak demokratik olduğumuzu sanalım"*. Durum tam olarak böyle reel pratikte. Şöyleki; *"seçilmeye gelince biz onları listeye koymayalım"* bundan sahada iyice emin oldum. Türkiye genelinde 4200 milletvekili adayı var, kadın adayların sayısı 931. Bu, oransal olarak % 22, kadın adayların % 5,4'ü birinci sıradan aday. Adalet ve Kalkınma Partisi'nde 29 ilde kadın aday yok. İzmir'e gelince dağılım çok da içimize sinmiyor yine. İzmir'de Ak Parti'den 7, CHP'den 7, İyi Parti'den 9, HDP'den 10, MHP'den 3, ve Saadet Partisi'nden 3 olmak üzere toplamda 39 kadın milletvekili adayı var. Bu 5 partiden aday gösterilen 140 adaydan sadece 39'u kadın, yani yaklaşık yüzde 28'i. Kadın Dostu İzmir kentine yakışmayan bir tablo... İlk 3 aday arasında ise, sadece 7 kadın var. Nasıl? Tam da Anayasamızın söylediği gibi; *"Eyyy!.. Kadınlar, eşitlik çok güzel ama siyasete gelmezseniz."*

Meclis'te kadın vekillerin azlığı hep bir tartışma konusu ve sıkça öne çıkarılan açıklamaların arasında *"yeterli sayıda ve nitelikte kadın aday olmaması'* argümanı en başta geleni. Bu durumda insan şu soruyu sormadan edemiyor; *"erkek adaylar ne kadar donanımlı ve nitelikli ki?"* Bu argüman öne sürülebiliyor. Bunu sorgulayan yok da zaten, ben sormuş olayım…

Esasında partilerin hemen hepsi 2015 seçimlerinde, kadınların siyasete dahil olmasının önemini vurgulayan açıklamalar yaptılar ve bunun için kadın milletvekili sayısını artırmak amacıyla listelerinde 'kadın kotası' uygulamaya başladılar. Ancak kadın kotasının uygulanması Meclis'e de aynı oranda kadın milletvekili girebileceği anlamına gelmedi ve gelmiyor. Zira kadın milletvekilli adaylarının Meclis'e girmesinde listelerde kaç kadın milletvekili adayı olduğu değil, kadın adayların hangi sıralardan gösterildiği daha belirleyici oluyor. Ancak yalnızca liste başında kaç kadının yer aldığına bakmak da kamuoyu için yanıltıcı olabiliyor. Partilerin, kadınları liste başına koyduğu, yanılıp da koyduğu diyelim, illerdeki milletvekili çıkarma sayısına da bakmak gerekiyor. Örneğin bazı illerde kadınlar liste başı olsa da bir işe yaramıyor. Çünkü bazen oradan hiç milletvekili çıkaramıyor ancak yine de kadın adayı ilk sıraya yerleştiriyor. Yapıyor mu yapıyor, işe yarayıp yaramadığının ne önemi var. Bütün bunlara ragmen parti programlarında artık daha fazla kadına çocuğa ve dezavantajlı kesimlere duyarlı politikalar var. İlerleme mi demiştik, evet biraz da olsa var. Bu durumu, Simone de Beauvoir'in bir sözünü azıcık değiştirerek açıklayıp bitirelim; *"siyasette erkekler kadında tamamlayıcısını arar, eşitini değil."* Bayan Yanı'nda görüşmek üzere…

> **Yani *"kadınlar bize seçmen olarak oy versinler, ancak o çok övündüğümüz seçilme tarafında kadınları listeye koymayarak demokratik olduğumuzu sanalım".***

Erdoğan, "Bir akşam evlerinize misafir olmak istiyorum."

LeMan

Sayı: Haziran 2018

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • **İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazişleri Müdürleri:** Zafer AKNAR • Aslan ÖZDEMİR • **Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Grafik:** Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. •**Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

KEDİ VEKİL ADAYLARINI TANIYALIM

Atilla Atalay

Mırkelam Pıssiyad
"EVVELA SAMİĞMİYYET VE İNŞAAT"

Mırgür Ermestan
"İTİBARDAN TASARRUF ETMEYECEĞİZ"

Pussykan Miyyover
"AMERİKA'YLA İLİŞKİLERİ DÜZELTECEĞİZ"

Tekir Tedirgin
"EŞİT ŞARTLARDA PROPAGANDA İMKANI"

Boncuk Yumakçı
"KUTUPLAŞMAYI GİDERECEĞİZ!"

Pisinur Mırlangıç
"GÜVENLİ TASMA HAZIR MAMA İÇİN"

Siyami Cırmakcan
"OLUK OLUK ISLAK MAMA AKITACAĞIZ"

KÖPRÜDEN İNCE SON ÇIKIŞ

Erhan Candan

Ve hatta okullarımızda bize öğretilen tüm ilkelerin boşa çıkması, tepetaplak olması, yok edilmesi...

Böyle bir şey bir ülkede nasıl olabildi bilmiyorum ama ilkokuldan beri bana bu devletin öğretmeye çalıştığı ilkeler ve yaşam biçimi...

Yine bugün aynı devlet tarafından korkulacak bir öğreti olarak tanımlanıyor ve lanetleniyor. Mafya babaları miting yapıyor!.. Hocalardan, profesörlerden ve toplumun pek çok kesiminden daha saygıdeğer bulunuyor...

Umarım bu seçimin en büyük getirisi, bu garabeti ortadan kaldırmak olur...

Kendi öğrettiğine inanan öz kuşaklarını kendisi cezalandıran bir devletin içine düştüğü beka sıkıntısı, sağladığı iç barışla kendiliğinden kalkar... Biraz nefes almış oluruz...

Günah Keçisi!

Sinemamızın siyasete bakışı genel anlamda olumsuz. Bunu Aziz Nesin'in aynı adlı romanından uyarlanan 1980 yapımı Kartal Tibet'in yönettiği, Kemal Sunal'ın oynadığı 'Zübük' filminde de görmekteyiz. Siyasetçi dediğin yalancıdır ve her türlü üç kağıtçılık beklenir yaklaşımına sahip bir film.

Yada geçen yıl gösterime giren 'İşe yarar bir şey' filmindeki gibi. Şair-avukat entelektüel başrol karakterimiz tren ile yolculuk yapmaktadır. Tren arıza yapıp da biraz beklemeleri gerektiğinde bir kahvehaneye girerler ve orada seçim çalışması için gelen siyasetçinin elini sıkmamak için oradan ayrılır. Çünkü siyasetçilerin elleri kirlidir!

Recep Yazıcıoğlu dışında, sinemacılarımızca yakın tarihimize ait hiçbir siyasetçi hakkında olumlu bir film yapılmaya değer görülmemiş. Tabi tarafgir tarzda yapılanları ayrı tutuyorum.

İşin ilginci yurt dışında da bu eğilim var. Örneğin Oliver Hirschbiegel'in 'Hitler'e suikast/13 dakika' filmi var. Filmde Hitler'in yaptıklarını fark eden ve getireceği felaketi erkenden gören birisi bunu önlemek için Hitler'i öldürmeye karar verir. Sonrasında adamın planı Hitler'in programının gecikmesi nedeniyle başarısız olur vs. Bu tarz yaklaşımları ve filmleri görünce ciddi bir haksızlık yapıldığını düşündüm hep. Çünkü siyasetçi toplumun aynası konumunda. Aslında toplum neyse onu temsil eden siyasetçi de o. Sonuçta siyasetçiler uzaydan gelmiyor. Toplumun içinden, kalbinden çıkıyor. Ne yani 13 dakika filminde anlatıldığı ki gerçek olaylardan uyarlanma olan durum gerçekleşmiş olsaydı Nazizim yada Alman emperyalizmi olamayacak mıydı? Bu filmin bakış açısı ile olmayacaktı. Bana göre ise kesinlikle olacaktı. Adı Hitler olmazdı da, Hans olurdu. Çünkü toplum Berlin'de kitaplar yakılırken yada Yahudiler'in kapılarına çarpı konurken sessiz kalmıştır. Bu da toplumun bunu kabul ettiğini göstermektedir. Ancak bu belki de bilinç düzeyinde bir onaylama değildir. Bilinçaltı düzeyde bir kabul etme halidir. Ancak en ilkel hayvani duyguların gün yüzüne çıktığı bu gibi durumlarda, bir toplumu suçlamak yerine bir siyasetçiyi suçlamak en kolayıdır. Siyasetçiler modern dünyanın 'GÜNAH KEÇİLERİ' olarak kabul edilmektedir.

Giulio Ricciarelli'nin 2014 yapımı 'Yalan Labirenti' filmi ise bu haksız eleştiriye karşı bir başyapıt niteliğinde. Tabi sinematografik olarak zayıf olması dışında. Yani belgesele ve didaktizme yenik düşmüş bir film. Ancak olaya bakış açısı mükemmel. Neden? Çünkü film 1945 ile 1958 yılları arasında Almanya'da Nazi suçlaması ile bir tane bile dava açılmadığını anlatmakta. Bu adamlar nereye kayboldular? diye sormakta. Tüm her şeyi Hitler tek başına mı yaptı? Ve yine olayların üzerine giden cesur bir hukukçu belgeleri istemek için işgal sonrası yönetimi elinde bulunduran Amerika'lı yetkiliye gittiğinde adamın dediği söz de olayı anlatmak açısından çok net. Amerikalı yetkili, cesur hukukçuya 'Senin derdin ne ya, Hitler öldü konu kapandı. Artık düşman Ruslar der' Yani mesele devletler ve büyük örgütlü yapılar olunca; Adalet hukukun labirentlerinde kaybolmakta. Yine de soruşturmalar açılmış ve bir kısım sorumlu olaydan 13 yıl sonra da olsa yargılanmıştır. Ki bu da toplumsal barış ve gelecekte de aynı olayların tekrarlanmaması adına hukuki olarak kayda geçmesi açısından değerli.

Yine Hanefi Avcı'nın 'Haliç'te yaşayan Simonlar' kitabı –maalesef Fetullahçılık kısımları nedeniyle gündem oldu sadece - Susurluk Olayı'nı anlatırken 'O güne kadar toplumda ve devletin memurlarında Kürt siyasi hareketine sıcak bakan herkesin hukukun önüne çıkmadan öldürülmesi doğal olarak kabul edilirdi. Ancak oradaki sembolik cezalarla şu kayda geçmiş oldu, her ne suç olursa olsun hukuk önüne çıkmadan cezası verilemez'

Oliver Stone'un 'Amerika'nın Gizli Tarihi' belgeselinde Nixon'un, Vietnam savaşı ve 68 olaylarının etkisi ile artan toplumsal tepkilere rağmen yeniden seçilmesini ekonominin iyiye gitmesi ile açıklar. Yani toplumlar için en önemli kriter ekonomidir! Ekonomi iyiye gidiyorsa sorunlu bir iktidar ayakta kalabilir. Ancak tersi söz konusu değil!

Anlayacağınız siyasetçi toplumun aynasıdır. Ya bilinç düzeyinde, yani toplum içinde savunulacak hareketleri ile. Ya da bilinçaltı düzeyde yani toplum içinde savunulmayacak ancak kendileri gibi düşünenlerle baş başa kaldığımızda…

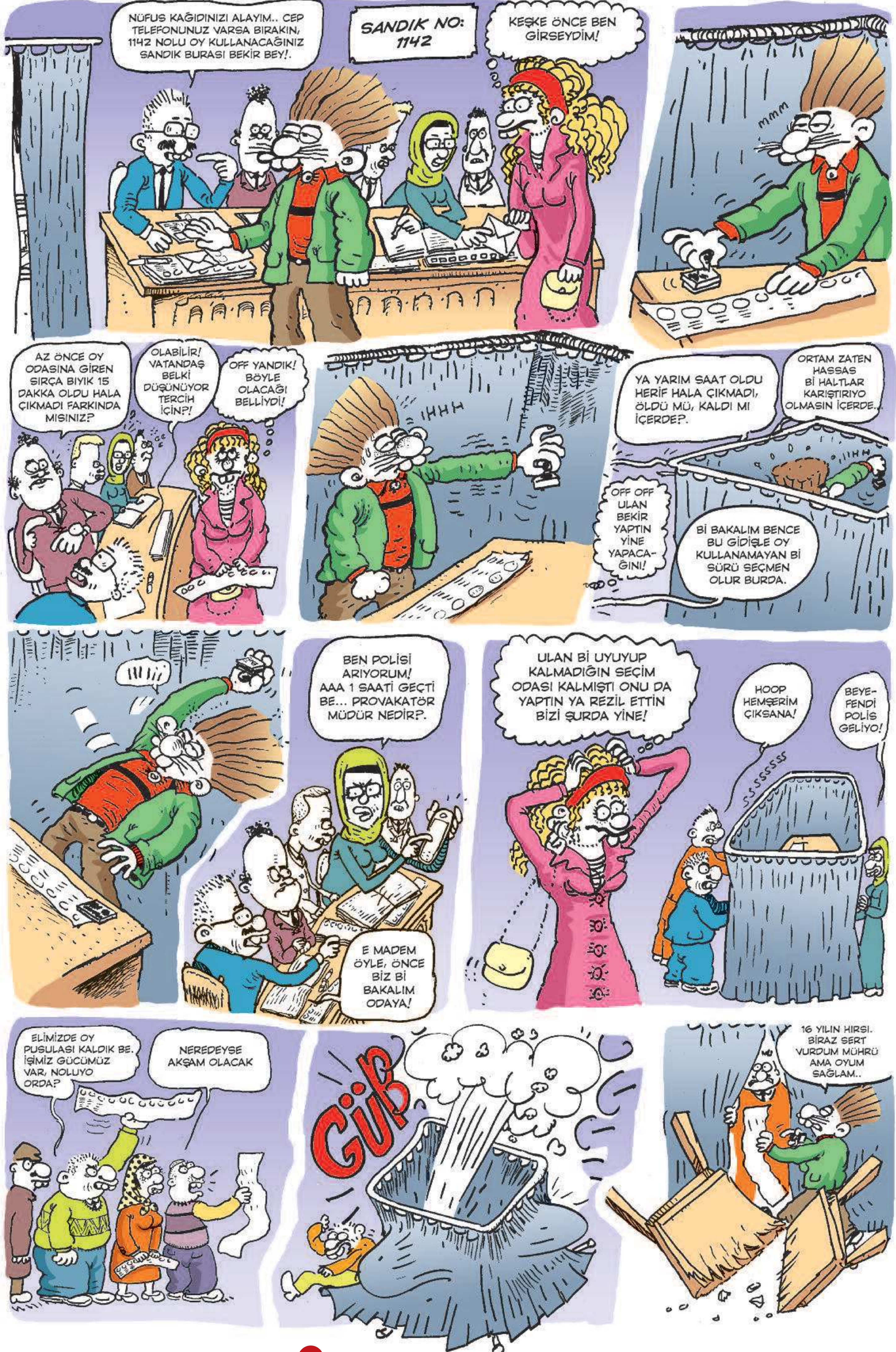
Sabah akşam tarih kitaplarımızda "Biz 3 kıtaya hükmettikler" ile yetişen bir toplumda hamasi duyguların bu kadar prim yapması garip değil.

Oyumuzu iyi düşünerek kullanalım. Çünkü sonuçta, bedeli liderler değil her zaman Halk öder!

kucorsakademi@gmail.com

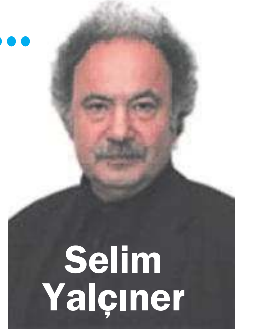
BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

selim.yalciner@gmail.com

HER SEÇİMDE GODOT'YU BEKLERKEN SADO'YA RAZI OLMAK...

Seçimler, bir değişim, dönüşüm habercisi olarak da görülebilir ya, bir şeylerin değişmesi gerektiği düşünülen her durumda akla, Godot gelir. Bu Godot'un suçu değil, başarısı aslında ve insanlığın yenilmeyi alışkanlık haline getirmelerinin sağlandığı dönemlere ilişkin.

Her seçimde Godot'yu beklerken Sado'ya razı olmak...

Bu, Godot kimdir, nedir, birlikte merak eder miyiz?

Vikipedi özgür ansiklopedi (GERÇEKTEN ÖZLEDİK) bakın Godot'yu Beklerken'i nasıl güzel tanımlamış:

Godot'yu Beklerken (Fransızca: En attendant Godot, İngilizce: Waiting for Godot), Samuel Beckett'in 1949 yılında Fransızca olarak yazılan ve ilk kez 1953'te Paris'te sahnelenen ünlü eseridir. Zamanla ülke çapında ün kazanıp 1954 yılında Beckett tarafından bazı değişikliklerle İngilizceye çevrilmiş ve başka ülkelerde de sahnelenmeye başlanmıştır.

Avangard olarak nitelenmesine karşın hızla klasikleşmiştir. Oyunun varoluş sancıları çeken kahramanları Vladimir ve Estragon, yolları kesiştiğinde birbirleriyle iletişim kurmaya çalışır. Her gün yinelenen bu ritüelde bellek, işlevini yerine getiremeyince de gerçekliğin kesinliğinden uzaklaşmaya başlarlar.

Eylemsizliklerine yenilmiş insanların, Godot adında ne olduğu bilinmeyen bir kimse veya "şey"i beklemelerini konu alan en önemli absürt tiyatro eserlerinden biridir.

Oyun Türkiye'de 1954 yılında İstanbul'da Küçük Sahne Tiyatrosu tarafından, 1963 yılında da Ankara Sanat Tiyatrosu tarafından sahnelenmiştir. Godot'yu Beklerken, AST'ın sahneye koyduğu ilk oyundur.

Böyle diyor Vikipedi özgür ansiklopedi, Godot'yu Beklerken üzerine. Beckett, bir insanlık durumunu büyük bir başarıyla betimlemiş yapıtıyla. Yani, eylemsizlik içinde beklemek, 2018 yılı Türkiyesinin bir sorunu değil sadece, birçok yerde birçok dönemde insanlar, eylemsizlik içinde kıvranıyorlar diye düşünmüş Beckett, doğru saptadığını yapıtının başarısı kanıtlamış.

Eylemsizlik içinde, gelecek bir kişi ya da "şey"i beklerken insanlar, örnekleri siz verin artık, Sado'ya razı olmuşlar. Sado'ya, yani eylemsizlik içinde ezilmeye, bastırılmaya, sömürülmeye, savaştırılmaya "olur" vermişler.

Eylemsizlik içinde bekleşenler, tarihin büyük dönüşüm süreçlerine, seyrek de olsa, mucizemsi biçimde uygun olarak ortaya çıkardığı kişi ya da yapıların yeniden gelebileceğine ilişkin umutlarını bitirmemeye edilgen bir halde çabalıyorlar.

Son cümle, uzun oldu. Kısası: Hiçbir şey yapmadan umutla mucize beklersen, baskıya razısın demektir. Mucize falan yok, nasıl yaşamak istiyorsan ona göre eyleme geçeceksin. Mucize denebilecek bir kişi ya da ekip, kurum her ne ise artık, ancak, senin bir şeyi kararlılıkla istemene göre biçimlenecektir. Ona da mucize denmez, emek denir. Emek vereceksin ve karşılığını kararlılıkla isteyeceksin ki, amacına ulaşabilesin. Başka yolu yok. Ne Mustafa Kemal, ne 27 Mayıs Anayasası, ne de Gezi Olayı, mucize değillerdi. Sen kardeşim, ne istediğini açıkça söyleyip kararlılıkla eyleme geçince gerçekleşti tümü.

Hiçbir şey yapmadan umutla mucize beklersen, baskıya razısın demektir.

Hem, nereden biliyoruz Godot'un gelmediğini? Belki çoktan aramızda, yanı başımızda Godot, üstelik fısıldamıyor da, bağırıp çağırıyor, ya da senin tam içinde, haykırıyor, "Sado'ya mecbur değilsin, bu kepazeliği sona erdirebilirsin, yeter ki eyleme geçebilesin!" diyor.

Godot, sensin belki, ya da yanındaki arkadaşın, hakkını arayan kadın, özgürlüğe susamış aydın, dilini rahatça öğrenip konuşmak, onuruyla yaşamak isteyen Kürt, azgın bir gericiliğe kurban edilmek istemeyen Alevi, tecavüze uğramak değil, iyi bir eğitim görmek isteyen çocuk, genç, emeğinin karşılığını almayı amaçlayan işçi, emekçi, akşam evine ekmek götürmek isteyen esnaf, serbest meslek sahibi, yarınını görebilmeyi amaçlayan girişimci, bilim yapmak isteyen öğretim üyesi, hak savunmak isteyen avukat, yaşamak isteyen LGBTİ'ci, torunlarına yaşanacak bir gezegen bırakmak isteyen çevreci, bir kişinin abuk kariyer planlamasına araç olmak istemeyen bürokrat, teknokrat, işini her an kaybetme tehlikesiyle sağlığını yitiren gazeteci ve içerdekiler ve de daha birçokları, Godot'sun, "Geldim!" diye haykır!

Selahattin Demirtaş örneğin, hem içerde, hem başkan adayı, hem kararlı, hem onurlu, hiçbir şey seni ikna edemiyorsa kardeşim, Selahattin Demirtaş'ı örnek al!

Muharrem İnce'ye bak bir, soytarılığı nasıl yerle bir ediyor, kepazelikleri nasıl yüksek sesle dile getiriyor, İnce'nin varlığına varlık kat!

Yapabilirsen, mevcut kepazeliğe son verme olanağı elinde, senin elinde.

İstersen, zaten asalak olan, asalaklığı katlanarak artan bu gerici, eli kanlı, tecavüzcü, soyguncu, cehaletten beslenen ve cehaleti beslemeye çabalayan kabusu sona erdirebilirsin.

İste artık! T A M A M de!

ÇOK FENA YAKALANDIK ÇOK

Hak savunurken, sürekli "terörist" ilan edildik durduk. Can yakıcı, can sıkıcı, rencide edici ama hayatta eline silah almamış ve almayacak, şiddetin kıyısından bile geçmemiş biri olarak, herkesin haklarını ayrımsız, her zaman ve her koşulda savunmaya devam.

Sezgin TANRIKULU CHP İstanbul Milletvekili

"Fena yakalandı..."

Adınızın geçtiği böyle bir haber görseniz ne yaparsınız?

Ben, merakla açıp baktım; hele OHÂL döneminde "adalet saraylarında" duruşmalarla binbir dert altında ezilen mağdurlara bir nebze olsun yardım çabası arasında koşuşturarak geçen günlerimde, acaba ne biçimde, nasıl "yakalanmış" olabilirdim.

Roboski katliamının failleri hala meçhul ama kurbanların mezarlarına karanfil bıraktığımız görüntüler, trollerin "eğlence" ve iftira kaynağı.

Meğer, Çağlayan "Adalet Sarayı" önünde yakalanmışım zaten... OHÂL grisi hayatlarımızda da, tam da böyle bir "yakalanma" beklenirdi zaten.

Hem de "ucundan tutarken..."

"CHP Milletvekili Sezgin Tanrıkulu, DHKP-C terör örgütüne üye olmak suçlamasıyla tutuklu Berkay Ustabaş'a destek için İstanbul Adliyesi'ne geldi. Tanrıkulu, adliye önünde söz konusu terör şüphelisi için açılan pankartın ucundan tuttu." (https://www.sabah. com.tr/ gundem/2018/06/05/ son-dakika-chpli-sezgin-tanrikulu-fena-yakalandi)

İşin ironik yönü, genç bir adliye muhabirinin büyük bir "görevşinaslıkla" hükümete yakın bir gazete için yaptığı ve oradan da tüm havuz medyasına, sonra da troller aracılığıyla sosyal medyanın tüm mecralarına "toksik madde" gibi salınan "haber", gene bir genç ile ilgiliydi.

Devrimci Gençlik Dernekleri (DGD) Genel Sekreteri ve İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Bölümü öğrencisi Berkay Ustabaş'ın, 5 Haziran 2018 sabahı ikinci duruşması vardı.

Şu an Kırıkkale F Tipi Cezaevi'nde "zorunlu ikâmette" olan Ustabaş, 5 Ocak 2018'den beri tutuklu. Bir sonraki duruşma tarihi, 5 Eylül 2018'e verildi.

Bilmiyorum "yakalandı" haberini yapan muhabir, Ustabaş'ın o sabah adliye koridorlarında gördüğü muâmele nedeniyle fenalaşan annesinin hâline, mahkeme başkanının "duruşma salonunda ayakta insanlar olduğu gerekçesiyle" estirdiği öfke fırtınasına hiç mi tanık olmadı; bu olan bitende bir haber değeri mi görmedi?

Belki, "ruhu" bile duymadı çünkü, benim ismimi kullanarak magazinleştireceği "haberini" yazmakla çok meşguldü. Neticede, "suyunun suyu" vaziyetinde, bu tür yazıların içini doldurmaya çalışmak da zor.

Gene işin ironik yönü, bu gibileri boşluktan karalama üretmek isterken, genelde benim duyurmaya çalıştığım mesajları da, havuz medyasını takip eden kitlelere ulaştırmış oluyorlar:

"Tanrıkulu bir de bu durumu Twitter hesabından paylaştı. Tanrıkulu, Twitter üzerinden '15 yaşındaki bir çocuğu öldürenlere sessiz kalan yargı, cenazesine katılanı ise hapsediyor. İstanbul Üniversitesiöğrencisi Berkay Ustabaş bu nedenle tutuklu ve duruşması bugün' mesajını yazdı."

Belki, bunları okuyan o medyanın takipçisi birileri de, "15 yaşında bir çocuğu öldürenlere sessiz kalan yargıyı" da sorun etmeye ve Berkin Elvan'ın akıbetini kendisine dert eden başka bir gencin Berkay'ın tutukluluğunu da kendine dert etmeye başlar.

Ümit, fakirin ekmeği değil; bir damladan herşeyi ve herkesi yenen güven, dayanışma, birlik denizlerine de dönüşen bağları da oluşturan güç aslında.

Bizim gücümüz.

Kobani'de IŞİD'a karşı çatışmalarda hayatını kaybeden Aziz Güler'in, iki ay sınırda bekledikten sonra, dönemin AKP hükümeti mensuplarının da çabalarıyla Türkiye'ye getirilen cenazesinde.

Yakalanmaya devam

"Fena yakalandıktan" sonraki günün sabahı, gene Çağlayan "Adalet Sarayı" önündeydim. Her zaman olduğu gibi gene bir duruşma vardı; bu sefer de 4 Nisan 2018'de gözaltına alınan ve 65 gündür tutuklu bulunan Boğaziçili öğrencilerin mahkemesi.

"Havuzdaki" arkadaşlara "kokteyl haber" yapmak zor olmasın diye, kendi kendimi "ihbar edeyim" dedim. "Adliye Sarayı" önünden havuz adreslerine hitaben bir mesaj paylaştım. Amacım, kendilerini düşürdükleri acınası derecede pespaye seviyeye bir gönderme yapmaktı.

Ne var ki, yüzü olmayanı utandıramazsınız.

O gün de, hemen şu haberi çerçöp nevinden derleyip çatıvermişler:

"DÜN DHKP-C, BUGÜN PKK

Dün DHKP-C üyeliğinden yargılanan Berkay Ustabaş'a destek için adliyeye giden CHP İstanbul Milletvekili Sezgin Tanrıkulu bu kez lokum dağıtan vatansever öğrencilere saldıran ve 'PKK terör örgütü propagandası yapmak' suçu kapsamında yargılanan saldırganlara destek için

Tahir Elçi'nin cenazesinde, ailesinin başında olduğu karelerde, tabutuna örtülü olan Diyarbakır Barosu'nun flaması da karalama kampanyasında kullanıldı.

İstanbul Adliyesi'ne geldi. 32. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmaya da girmek isteyen Tanrıkulu dün de DHKP-C şüphelisi için açılan pankartın ucundan tutmuştu.

DESTEK AÇIKLAMALARI

Tanrıkulu'nun iki gündür terör örgütü davalarına katılması büyük tepki görürken CHP'li vekil canlı yayın açarak Twitter'dan "Boğaziçi Üniversiteli öğrencilere özgürlük, tüm Türkiye'ye özgürlüktür" şeklinde tweet paylaştı." (https://www.ahaber. com.tr/ekonomi/2018/06/06/dun-dhkp-c-bugun-pkk-sezgin-tanrikulu-bu-kez-pkk-durusmasinda)

Dediğim gibi bu tür haberler, "tiridine bandım" şeklinde, suyunun suyunu çıkartmaya çalışıyor. "Normal şartlar" altında gerçekten de acı acı gülünesi ve geçilesi haller bunlar. Ama "normal şartlar" altında değiliz; çok ağır bir kutuplaştırma dayatması taaruz, kin ve nefret iklimi bürümesi için dört bir yanımızı gerçekleştirilen bir kuşatma altındayız.

Ben "yakalanmaya" ve karalanmaya artık alıştım da, işin bir gerçekten de "risk arzeden" ve can yakan boyutları da var. Bir yandan kitleleler, önüne geleni keyfi biçimde "terörist" diye damgalayanlar tarafından müthiş bir saldırganlığa teşvik ediliyor; diğer yandan da, "terörist" yaftalaması mizansenleri yaratılırken bir sürü masum insan rendice ediliyor.

Nazenin gözyaşları

1980 darbesini genç, 1990'ları erişkinlik dönemi olarak yaşayanlar; bugüne kadar saçlarını cenazeler duruşmalar, karakollar hapishanelerde beyazlatmışlardan olarak şunu söyleyebilirim: tek idealimiz, bizden sonraki kuşaklara "daha iyi" ve çatışmasız, şiddetsiz bir ortam yaratabilmekti.

28 Kasım 2015 sabahı Diyarbakır'da, bu sefer de Dört Ayaklı Minare'nin haklarını savunurken, Türkiye'nin kültür mirasına sahip çıkarken öldürülen meslektaşım, dostum, Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi de, bu idealle "saç beyazlatanlardan" idi. Ne yazık ki, içim yanarak söylüyorum, onun saçları tam beyazlamamadan daha kırlaşmışken katlettiler onu...

Daha beyazlatacak çok saçın vardı; ah be Tahir, ah be...

Gelecek nesiller için bu kadar candan, bu kadar özveri ile uğraşan Tahir'imizin cenazesi de, gene kimbilir herhalde yarı yaşımızdaki genç, "sosyal medya tetikçiliğini" meslek edilmiş "troller" tarafından malzeme olarak kullanılıyor.

Gene hem acıyorum: keşke ömürlerini önlerine atılan üç-beş kuruş veya kör fanatizmle harcayıp, nefes alan ama yaşamayan varlıklar olarak bu dünyadan geçip gideceklerine, Tahir gibi binbir iyilikle, her dakikası "daha iyiye" çabayla geçen bir hayatı yaşasalar...İçleri, öyle "acımış", öyle "çürümüş" ki, sokak ortasında katledilen bir insanın son yolculuğundan kareleri de, "terörist cenazesi" diye, toksik gaz gibi yayıyorlar.

Hem de kızıyorum da; çünkü Tahir Elçi'nin cenazesinde çekilmiş fotoğrafları, "caps"leyip, yalan dolanlarla zehirleyenler, onun yakınlarına, ailesine de büyük bir hainlik yapıyorlar. Sabahtan akşama, "hain", "vatan haini" deyip duranların çevreye, misket bombası gibi saçtıkları iftiralarla yaptığı, tam da bu aslında: hainlik.

Dostum Tahir Elçi'nin cenaze töreninde çekilmiş bir fotoğrafım, bu troller tarafından, "CHP'li Tanrıkulu terörist cenazesinde" yazısıyla "caps"lenerek her daim servis ediliyor.

O fotoğrafların bazılarında, ağlamaktan gözleri kan çanağına dönmüş bir çocuk da var: şimdi avukatlık eğitimine devam eden, babasının izinden giden Nazenin Elçi de var.

O troller asıl, Nazenin Elçi'ye, annesi Türkân Elçi'ye ve çocuklu-

ğunu babasız geçirmek zorunda bırakılan Arin Elçi'ye büyük ayıp ve evet, "hainlik" ediyorlar.

Sadece Elçi ailesi değil, ekran arkasından çevreye "sözde", sözleriyle ve "photoshop"ladıkları görüntülerle, uydurdukları sahte algılarla "operasyon" çekmeyi iş güç edinen trollerin mağduru olanlar.

Roboskili aileler de, bu tarz mizansenlerin mağduru:

28 Aralık 2012 tarihinde, dönemin CHP Grup Başkanvekili Levent Gök'le birlikte katliamın birinci yıldönümü dolayısıyla Roboski'ye gidip öldürülenlerin mezarına karanfil bıraktığımızı gösteren fotoğraf, troller tarafından "PKK'lı itlerin cenazesine katılan CHP'li vekillere ne ad verilir?" yazısıyla "caps"lenip kullanıyor.

Photoshop'un imkanlarını cömertçe kullanmak da, trollerin "marifetlerinden": CHP ilçe başkanlığındaki fotoğrafımızın üzerinde epey bir çalışmışlar.

Kezâ, Kobani'de hayatını kaybeden ve cenazesi iki ay sınırda bekletildikten sonra Türkiye'ye getirilebilen Aziz Güler'in tabutu başında çekilmiş fotoğrafım da aynı tarz bir iftirayla servis ediliyor. Güler'in cenazesinin Türkiye'ye getirilmesine aracılık edenin Ahmet Davutoğlu dönemideki AKP hükümeti olduğu, Güler'in de IŞİD'a karşı savaşmak için hayatını ortaya koyduğu, tabii trollerin hafızasında olmayan kayıtlardan. Ortada, gencecik yaşta yaşamını kaybetmiş biri var: gençlerimiz ne şekillerde, neden ölüyor, öldürülüyor denecek yerde; yapıştır "terörist" yaftasını, nefret saç dur.

Sadece cenazeler değil; çok sevdiğim ve gönülden bağlı olduğum mesleğim avukatlığım üzerinden de, "yalan rüzgârları" estiriliyor.

Meclis'teki 15 Temmuz Darbe Girişimini Araştırma Komisyonu'nda aynen şu biçimde dile getirdiğim gibi:

"Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın fotoğrafını kullanarak kendilerine 'Aktrol' diyen binlerce sosyal medya kullanıcısı var. Cumhurbaşkanının ve AK PARTİ'nin rozetlerini kullanan kullanıcılar. Paylaştıkları resim Tahir Elçi'nin cenaze fotoğrafı, Tahir Elçi'nin. 'Terörist cenazesine katıldı Sezgin Tanrıkulu''diye yüzlerce paylaşım var. Biraz önce şeyi paylaştılar, Rahmetli Gaffar Okkan'ın fotoğrafını paylaşarak, 'Gaffar Okkan'ı öldüren PKK'lıların avukatı olduğunu biliyor muydunuz? Bilmiyorsanız öğrendiniz.' demişler."

CHP'li sezgin tanrıkulu'nun GAFFAR OKKAN'I şehit eden pkk'lıların avukatı olduğunu biliyor musunuz

BİLMİYOSANIZ ÖGRENDİNIZ

Gaffar Okkan'ın katillerinin avukatlığını hiçbir şekilde yapmadım ama kendisi dostumdu; bunu biliyor muydunuz?

'Gaffar Okkan benim yakın dostumdu. O, Diyarbakır Emniyet Müdürüyken, ben Diyarbakır Barosunun Genel Sekreteriydim, kendisiyle görüşürdük. Alçakça katledildi. Hizbullah kendisini katletti, PKK'lılar değil. Onu vuranlar yakalandı. Onun davasının bütün duruşmalarını takip etmeye çalıştık. Ama, kendilerine "Aktrol" diyen alçak güruh bu şekilde milletvekillerini, tümümüzü hedef göstermeye devam ediyor."

Troller deyip durdum ama, aynı öyle hareket eden, gazeteciler diyemeyeceğim-gazetecilere hakaret olacak zira, medya çalışanları da var. Tıpkı yazının başında bahsettiğim örnek gibi. Zihni, ruhu, varlığı beton bir blok gibi kaskatı olan bu varlıkların da, en azından önemli bir kısmının günü gelip hatalarının farkına varacaklarına eminim. Beton ruhluların da yüreğinde bir çatlak açılıp oradan bir yeşillik, bir yaşam belirtisi çıkar ümidi, bizim insanlığımızın nişanesi olsun.

"Ailenizin teröristi" olarak; hak savunurken, başkalarının hakkını ararken sürekli "terörist", "hain", casus", "ajan" ilan edilip durmuş biri olarak, günü gelince bu kötülükleri yapanların *da* hakkını savunmak durumunda olacağım.

Can yakıcı, can sıkıcı, rencide edici; ama hayatta eline silah almamış ve almayacak, şiddetin kıyısından bile geçmemiş biri olarak, herkesin haklarını ayrımsız savunmaya devam.

BETAMAX VIDEO

TURGUT ÖZALP
@TURGUTART

ROBERT REDFORD VE DUSTİN HOFFMAN ROLLERİNİ İYİ BECEREBİLMEK İÇİN BİRKAÇ HAFTA BOYUNCA THE WASHİNGTON POST GAZETE BİNASINA TAKILMIŞLARDIR... GAZETECİLERİ GÖZLEMLEYİP TOPLANTILARA DA KATILMIŞLARDIR.

BOB WOODWARD

WASHİNGTON POST GAZETESİ MUHABIRI IKI GÖZÜPEK GAZETECİNİN, CARL BERNSTEİN VE BOB WOODWARD'IN, BİR DEDEKTİF KALİTE SİNDE YAPTIKLARI TAKİP SONUCU TARİHE WATERGATE SKANDALI OLARAK GEÇECEK VAKA ORTAYA ÇIKAR:

WATERGATE ABD'NİN BAŞKENTİ WASHİNGTON,D.C'DE BULUNAN BİR OTEL VE İŞ MERKEZİNİN ADIDIR.SKANDAL BU BİNADA ORTAYA ÇIKTIĞI İÇİN ADINI BURADA ALMIŞTIR. , 1972 GÜNÜ WATERGATE OTEL VE İŞ MERKEZİNDE YER ALAN DEMOKRATİK MİLLİ KOMİTESİNE MUHTEMELEN HIRSIZLIK AMACIYLA GİRDİĞİ SANILAN BEŞ KİŞİ YAKALANIR .HERKES UFAK VE ÖNEMSİZ BİR HIRSIZLIK VAKASI OLDUĞUNU DÜŞÜNÜR ANCAK OLAY SANILDIĞI KADAR KÜÇÜK BİR MESELE OLARAK KALMAYACAK,BÜYÜK BİR SKANDALA DÖNÜŞECEKTİR. 37.AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ BAŞKANI RİCHARD NİXON'IN İSTİFA ETMESİYLE SONUÇLANAN WATERGATE SKANDALINI ELE ALMAKTADIR BU FİLM...

The Washin Post

FİLMDE ROBERT REDFORD'IN BEYAZ SARAY TELEFONU OLARAK ÇEVİRDİĞİ 456-1414 NUMARA GERÇEKTE DE BEYAZ SARAY SANTRALİNE AİT BİR NUMARAYDI...

DİRECTOR: ALAN PAKULA

ROBERT REDFORD DUSTIN HOFFMAN

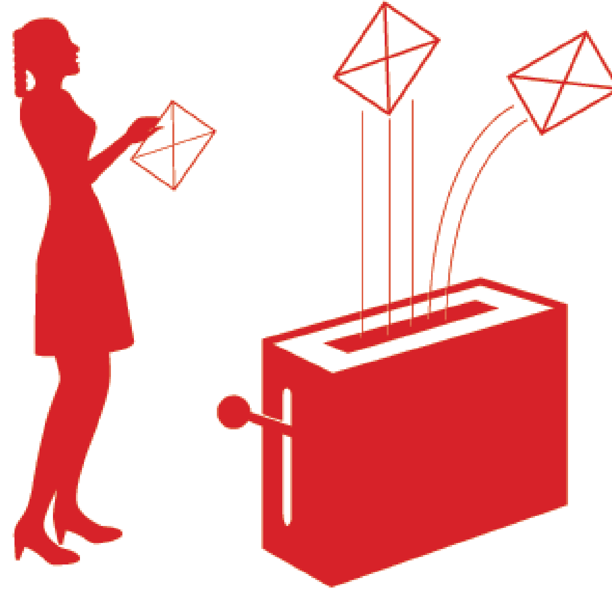
ALL THE PRESIDENT'S MEN

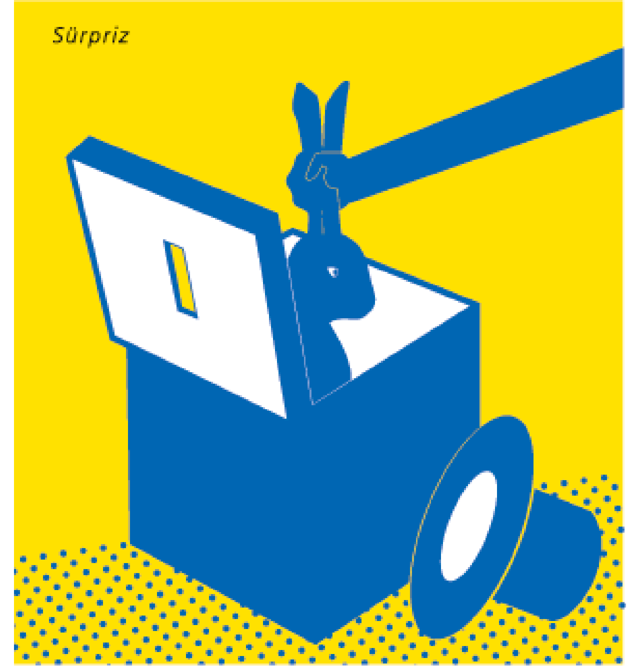
BU FİLM JİMMY CARTER'İN ABD BAŞKANI OLARAK GÖREV SÜRESİNCE İZLEMİŞ OLDUĞU İLK FİLMDİ... FİLMDE GAZETENİN ADININ KULLANILMASINDAN ENDİŞE DUYAN THE WASHİNGTON POST GAZETESİ PATRONU KATHERİNE GRAHAM, DAHA SONRA FİLMİ ÇOK SEVİP REDFORD'A ÖVGÜLER YAĞDIRMIŞTIR...

ROBERT REDFORD'IN MASASINA TUTTURDUĞU NOTTA WİNSTON CHURCHİLL'İN 1901'DE LORD ROSEBEY'YE YAZDIĞI BİR MEKTUPTAN ALINTIDIR. NOTTA ''BİRİ SİYASETTE NE KADAR HATA YAPARSA YAPSIN, BUNU SÜRDÜRDÜĞÜ SÜRECE BEBEKLERİ KURTLARA YEM YAPMASI GİBİDİR'' YAZMAKTADIR.

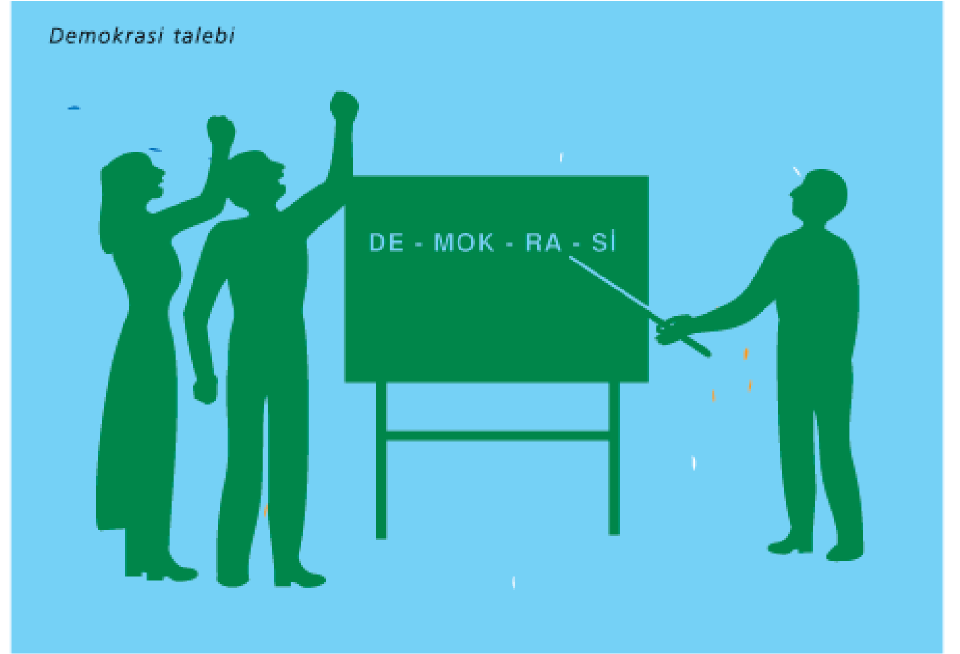
Cemil Cahit Yavuz

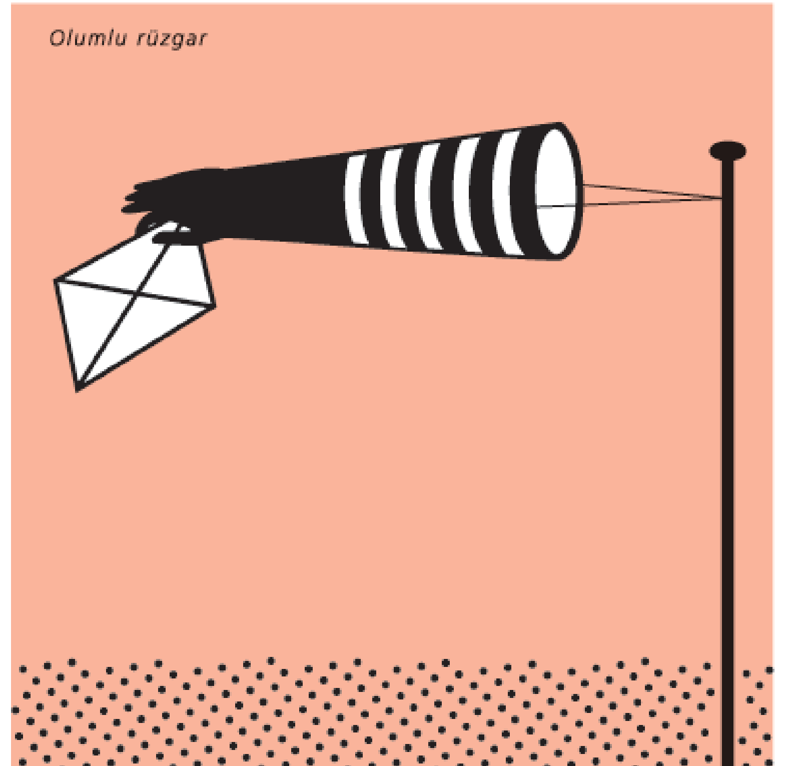

SEÇİM, KÜBA, DEMOKRASİ, ISIRGAN OTU

Metin Yeğin

Ulusal parlamento üyesi Ramon, sarayından sabah çıktı. Bizde 'milletvekili' dediklerinden işte. Bir önceki dönem tarım bakanlığı da yapmıştı. Saray bahçesindeki eşyaların arasından çarpmadan geçmeye çalıştı, üç sallanan sandalye, bir ipe asılmış iki tişört, birinin üstünde Che resmi var, içinde neredeyse dibine kadar içilmiş üç puro izmariti duran bir konserve kutusu, hani Kübalı kadınların bacaklarında sarması turist fantezisine konu olanlardan ve iki rom şişesi, biri yarısına kadar dolu, çok iyi görmüyorum onu ama diğer yarısını ben içtiğim için biliyorum. Hiçbirine çarpmadan çıktı gerçekten ki hava tam aydınlanmış değil, sabahın altısı daha…

Sarayın bahçesine bakıyor odam. Eski Havana'da dört odası da paylaşılan, 100 yıllık kolonyal ev saray! Pencereden çıkıp onlarla oturup muhabbet ediyoruz. Ramon, parlamenter, eski bakan ve çiftçi, Pablo kundura işçisi, Maria öğretmen, Pablo'nun eşi ve her şeyden yemek yapabilir ve üstündeki gömlek her zaman bembeyazdır, ben bile severim, siyah müptelası ben ve Elia Dominik Cumhuriyeti'nden buraya tıp okumaya gelmiş, dans etmekten zamanı kalırsa bizle muhabbete katılıyor. Yoktu dün akşam, yoksa rom biterdi.

Ramon makam aracını çıkardı. Kendisi kullanıyor, frenini dün telle tamir ettiğimiz bir bisiklet bu ve bir de sepeti var arkasında, bildirilerini koyduğu. Yeniden seçimler var da yakında, propaganda yapması gerekiyor ve bildirilerin üstünde beş tek purosu var, bir kitap, her zaman taşır, okuyup geldiği yerde ayraç olarak bir bildiri var ve arkasında kitap notları, dün okumaya çalıştım, beceremedim ama, benden kötü yazısı.

KÜBA'DA MİLLETVEKİLLERİ MAAŞ ALMAZ!

İş yerine makam aracıyla gidiyor. Meclise değil, kent tarımı yaptıkları kooperatife. Orada çalışan 102 kişiden birisi. Milletvekili olmadan önce de orada çalışıyordu zaten. Hiç ayrılmadı. Sadece bakanken gelemediği için ayrı kaldı. O zaman da maaşı aynıydı. Yani kooperatifte ne kadar ücret alıyorsa, tam gün çalıştığı bakanlıkta da aynı ücreti alıyordu. Şimdi kooperatiften alıyor yine ve Küba'da milletvekilleri hiç maaş almaz zaten.

Bugün toprağı sürüyorlar diğerleriyle birlikte. Uzunca ve sert bir çubukla çekerek, en fazla 10 santim kadar belliyorlar toprağı. Çok derin kazmak iyi değil. Toprağın verimli kısmı üstü zaten. Sovyetler Birliği yıkıldıktan sonra ekonomi çökünce başladı daha çok kent tarımı. Böylece mesela lahana, biber, domates ya da mısır çok uzaklardan gelip, üstüne yakıt masrafı eklenmiyor. Zaten petrol de yoktu. Hemen Kent Tarlası'nın önünde de satıyor kooperatif. 102 işçi buradan yaşamını sürdürüyor ama ev kirası yok, eğitim bedava ve sağlık.

Sonra oturup kahve molası veriyorlar. Bir puro yakıyor mutlaka Ramon. Biberi ne zaman ekeceklerini ve patatesin köklerindeki böceklenmeden konuşuyorlar. Böceklere karşı ilaç yapmak için biraz ısırgan topluyor Ramon, kahve fincanı elinde ve dudaklarının arasında purosu, o çok kalın olanlardan değil, güya doktoru dinledi inceltti puroyu, artık sadece parmak kalınlığında ama benim parmaklarım diyor, gülüyor, bakan değil işçi eli çünkü, kodu mu oturtanlardan.

Diğer adaylara soru soruyor. Bütün bu saydıklarını iki buçuk yılda nasıl yapacaksın diyor mesela, gülerek. 'Yapamazsam geri çağırırsın yoldaş' diyor aday. Yani istediği zaman geri alabiliyorlar milletvekilliğini seçmenler.

SANDIK GÖZLEMCİLERİ KÜÇÜK OKUL ÖĞRENCİLERİ!

Sonra seçim bürosuna gidiyor, makam bisikletiyle tabii ve dört puro. Bugün konuşması var. Bütün adayların konuşma hakkı eşit. Panoya afişini yapıştırıyor, dün akşam yazdık, yazımız çirkin ama yazdıklarımız güzel diye kendimizi teselli ettik, ilk şişe romdan önce yazsaydık belki yazı da güzel olabilirdi. Afiş çok rahat okunuyor ama ve herkesin afiş asma yerinin de eşit olduğunu söylememe gerek var mı? Seçim gözlemcilerine gidip sırasını soruyor. Yukarından bakıyor onlara, boyu çok uzun çünkü ve sandık gözlemcileri küçük okul öğrencileri çünkü. Seçimi çocuklarına emanet etmiş Küba devrimi. Bir puro daha içiyor sırasını beklerken. Diğer adaylara soru soruyor. Bütün bu saydıklarını iki buçuk yılda nasıl yapacaksın diyor mesela, gülerek. 'Yapamazsam geri çağırırsın yoldaş' diyor aday. Yani istediği zaman geri alabiliyorlar milletvekilliğini seçmenler.

Sıra ona geliyor. O çıkıyor konuşmaya başlıyor. Sesi derinden çıkıyor çok purodan. 'Puroyu bırak artık Ramon' diye bağırıyor biri, 'yoksa biz değil tanrı seni geri çağıracak'. Herkes gülüyor. Ramon da. 'Puroma dokunmayın' diyor sadece ve gülüyor yeniden. Hiçbir partinin üyesi değil Ramon. Zaten bir Komünist Parti var ama o da aday öneremiyor. Parti üyesi olmayan birçok milletvekili var mecliste.

O zaman 9 milyon nüfuslu Küba'nın 608 milletvekilinden biriydi Ramon, eski tarım bakanı ve kooperatif işçisi. Meclisin yüzde elliden fazlası kadındı, yüzde 80'den fazlası üniversite mezunu, tabii ki sahte değil, bir sürü arkadaşı var üniversiteden hepsinin ve ülkede okuma oranı yüzde 99. Oy kullanmak da zorunlu değildi ama yüzde 90'a yakın katılımla oluyordu bütün seçimler…

Ve orada demokrasi yok, bizde var öyle mi?

APOLET LERİ SÖKER ATAR

YENİ

APOLET SÖKÜCÜ

Muharrem

İNCE FORMÜL

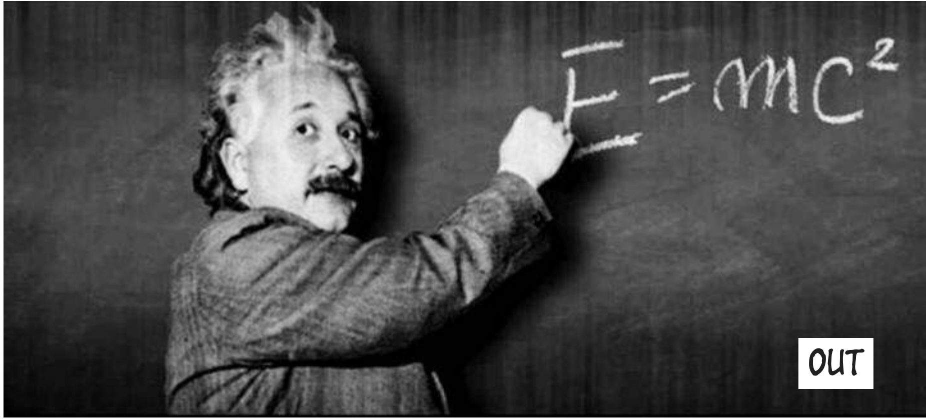
TÜMER BOYSAL

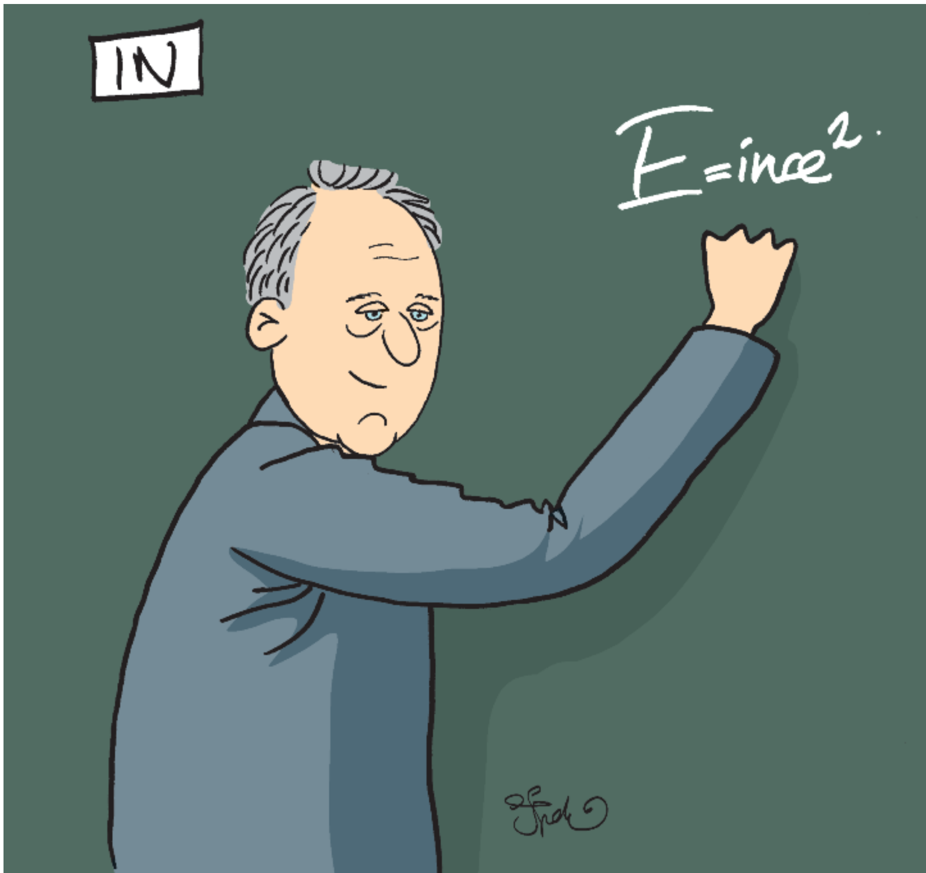
bencil boysal

Demirtaş; “Rakiplerimden biri devletin tüm olanaklarını kullanarak kampanya yürütürken, benim bir hücreden topluma seslenebilme imkanım, hiç denecek kadar yoktur. Devlet imkânları sayesinde birçok açılış da yapabiliyor haliyle.”

Siyaset diline izotop girdi.

Muharrem İnce bir neşe getirdi mi getirdi.

Maranki: “Umudumuz 25 Haziran, olmadı Belgrad Ormanı’na gömdüklerimizi çıkarırız.”

Hazırlayan: İlker Mumcuoğlu

LeMan ÖDÜLLÜ SEÇİM BULMACASI

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1												■								■
2				■				■						■						
3			■				■				■					■				■
4						■				■					■					
5			■		■			■				■						■		
6		■		■																■
7																	■		■	
8	■					■														
9				■												■				
10			■		■										■		■			
11						■							■							■
12					■					■		■						■		
13			■								■						■		■	
14		■				■			■							■				
15	■			■											■					■

SOLDAN SAĞA

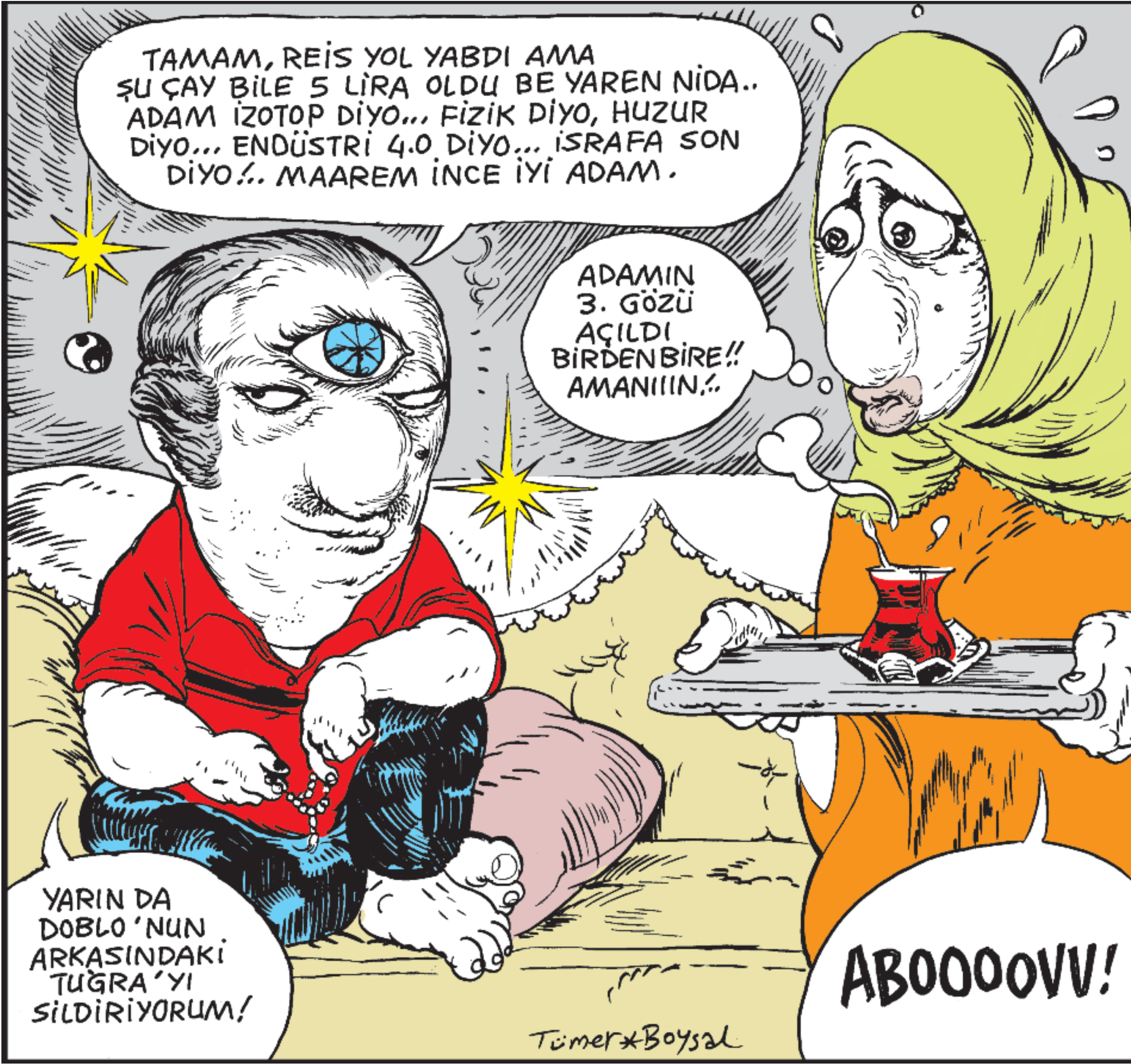
1.Sürekli, arka arkaya seçimlerden bezen ve artık “Tamam” diyen şahsiyet (Resimdeki) – RTE’nin çocuklarına aldığı oyuncak. 2. Arapçada ben – “Behiç …” (Leman’ın güzide şahsiyeti) – “İsmet …” (RTE’nin iki ayyaştan biri olarak tarif ettiği aynı zamanda Hitler’e benzettiği Kurtuluş Savaşı Kahramanı) – RTE’nin yalaka ünlülerinden biri. 3. Bir Güney Kore elektronik firması – “… Antitez” (Güneri İçoğlu’nun Leman’daki köşesi) – Rusya’da bir ırmak - Bir bakış biçimi – Hayvanı avcılığa alıştırma işi. 4. “Fatma …” (Hülya Koçyiğit gibi AKP yalakalığına soyunmayan, dik duran aktris) – Seçime katılan bir parti – “Ramize …” (Tehlikeli İlişkiler’in çizeri) – RTE aşığı olan futbolculardan biri. 5. Radonun simgesi – Sığır sesi – Baş Başkan’ın simgeleyen harfler – “… Doğan” (RTE’ye kul köle olan palyaço) – “Jet …” (Aktör). 6. Bir nota – Yüksek makama sunulan mektup ya da dilekçe. 7. “Rıdvan …” (RTE’nin kurmay heyetinde yer alan futbolcu eskisi) – Uluslararası Birimler Sistemi. 8. RTE’nin egemenliğini tanıma – Ondalıklar. 9. “Cahit …” (Oğuz Atay’ın da dostu olan ünlü matematikçi) – Kopan bir yer – RTE’nin yalaka futbolcularından biri. 10. Rusçada evet – Bir İngiliz uzunluk ölçü birimi. 11. “… Şık” (AKP iktidarının uzun bir dönemini , Fetö’yle mücadele ettiği için hapiste geçiren gazeteci) – Seçime katılan muhteşem ittifak – Süse püse düşkün yaşlı kadın. 12. “… Neeson” (Aktör) – Ticaret eşyası – RTE’nin elleriyle yaptığı acayip işaret – Olumsuzluk veren bir önek. 13. İlaç – Ergün Gündüz’ün çizdiği, Mehmet Ersoy’un yazdığı Leman sayfasının adı – Parça, lokma. 14. Karışık renkli – Lahza – Seçim için kurulan güzel ittifak – “Muharrem …” (RTE’nin, “Gariban” diye küçümsediği CHP Başkan Adayı). 15. İlkel benlik – “… Demirtaş” (Başkanlığa HDP’den aday olan ve OHAL vakti, seçim dönemini zindanda geçiren siyasetçi) – RTE’nin sevdiği devlet rejimi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1.Sahtekar otçu Ahmet Maranki şerefsizinin, 25 Haziran’da çıkaracağını söylediği silahlarını gömdüğü orman – AKP İktidarı döneminde ülkemizde mumla aranan hukuki, ahlaki değer silsilesi. 2. “… Altay” (Başkanlık seçimi döneminde, Muharrem İnce’nin yanından ayrılmayan değerli siyasetçi) – “…. Tatlıses” (Baktın Afrin hoş değil, Münbiç’i dolaş da gel diyen AKP’li önemli şahsiyet). 3. Bir harfin okunuşu – “… Şafak” (AKP’li olduğu tahmin edilen, yetmez ama evetçi yazar) – Su – Hud Peygamber’i dinlemedikleri için Tanrı tarafından yok edilen kavim. 4. İnce, keskin ses – Fas’ın plaka imi – “… Karamollaoğlu” (AKP’nin karalamaya çalıştığı Başkan adaylarından biri). 5. “… Özsüslü” (Mahalle Baskısı köşesinin çizeri) – AKP’nın yıllarca işbirliği yaptığı, birlikte Ergenekon, Balyoz, Oda TV, Kozmik Oda kumpaslarını yaptığı önce muteber , şimde yasa dışı örgüt – Dogma, inak. 6. Bir kadın şarkıcı – RTE’nin yakınlarının para getirip götürdükleri , doları euroları dolaştırdıkları ada – Bir nota – Kısaca megaton. 7. Berkelyum simgesi – Jüpiter’in bir uydusu – “… Akşener” (AKP’nin seçime sokmamayı başaramadığı korkulan siyasetçi). 8. Seçimin en değerli nesnesi – Özen. 9. RTE’nin manevi kusurlarından en büyüğü – Tahta cilası. 10. Küçük kardeş – Derelerin içinde yetişen bir çalı. 11. Erör’ün ortası – Yabancı – Muharrem İnce’nin, herkese işin yanında vereceğini söylediği diğer seçim vaadi – Bir çalgı. 12. Bir meyve – Somata’nın ünsüzleri. 13. “… Bilge” (Bilim Saati, Gizli Güçler ve Tinder köşelerini de çizen önemli şahsiyet) - “… Su” (Şimdi yaşayıp şunlara o davudi sesiyle bir “Hoşşt” diyebilseydi keşke). 14. Çıplak – AKP’nin takmadığı, onun yerine KHK’ları tercih ettiği zavallı hukuk enstrümanı. 15. Meta – “… Kaçan” (AKP için cansiparane çalışan delikanlı çizer; Gezi Parkı’nı lanetlemişti) – AKP’lilerin doyma noktası olmadığı için onlara verilebilecek bir ad. 16. Vilayet – “… Atay” (AKP’ye karşı Gezi Parkı direnişinden bu yana dimdik duran ve başına gelmeyen kalmayan, iş bulamayan, tehdit edilen sinema, tiyatro sanatçısı, aktivist) – Devrim ayı. 17. Afrika’da bir ülke – Sümer su tanrısı – Konya’nın ünlüleri – Ülkemizde bulunmayan İnsan Hakları’nın simgesi. 18. Yazı ile bildirme – “… Güngör” (RTE ile çay toplayan, her türlü yandaşlığa soyunan ve kızını bir günde Yargıtay hakimi atatan muhteşem hukukçu, anne) – Kalıtım asidi. 19. “Osman …” (AKP’ye karşı bazı sol gazeteleri, dernekleri desteklediği öne sürülerek içeride şarap gibi yıllandırılan Kızıl Kapitalist) – “… Menderes” (“Odun koysam milletvekili seçtiririm” diyerek AKP türü partilerin yolunu açan siyasetçi) – Klorün simgesi. 20. Bir bağlaç – “Nurullah …” (Deneme yazarı, eleştirmen) – Dinsel inançları olmayan.

Bulmacamızı doğru çözüp aşağıdaki adrese gönderen çekilişle belirlenen 50 okurumuza imzalı LeMan cilt, imzalı orijinal eskiz ve albümlerimizden hediye ediyoruz...
Kazananlar önümüzdeki LeMan’larda açıklanacaktır...
Adres: İstiklâl Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu - İstanbul

LeMan

Binali Yıldırım "'Kanal İstanbul yapımını durduracağım' diyorlar, bu işlere senin aklın ermez. Muhalefet partilerinin yapılanı yıkmak ve bozmak dışında projeleri yok" dedi.

MUHARREM İNCE'NİN CADDEDE GECE YÜRÜYÜŞÜNDEN SONRA KADIKÖY PAZARI

Edoğan, TRT1'de 1 ayda 105 dakika yer aldı, Demirtaş 3 saniye.

